

Vlaams
Parlement

ingediend op **1021** (2016-2017) – Nr. 3
9 februari 2017 (2016-2017)

Verslag

namens de Commissie voor Economie, Werk, Sociale Economie,
Innovatie en Wetenschapsbeleid
uitgebracht door An Christiaens en Lorin Parys

over het ontwerp van decreet

tot gedeeltelijke omzetting
van richtlijn 2005/36/EG
van het Europees Parlement en de Raad
van 7 september 2005
betreffende de erkenning van beroepskwalificaties

Samenstelling van de Commissie voor Economie, Werk, Sociale Economie, Innovatie en Wetenschapsbeleid:

Voorzitter: Jos Lantmeeters.

Vaste leden:

Matthias Diependaele, Andries Gryffroy, Jos Lantmeeters, Grete Remen, Axel Ronse, Sabine Vermeulen;
Robrecht Bothuyne, An Christiaens, Sonja Claes, Peter Van Rompuy;
Emmily Talpe, Daniëlle Vanwesenbeeck;
Yasmine Kherbache, Bart Van Malderen;
Imade Annouri.

Plaatsvervangers:

Paul Cordy, Annick De Ridder, Lieve Maes, Lorin Parys, Miranda Van Eetvelde, Peter Wouters;
Jenne De Potter, Martine Fournier, Kathleen Helsen, Koen Van den Heuvel;
Willem-Frederik Schiltz, Martine Taelman;
Rob Beenders, Güler Turan;
Wouter Vanbesien.

Documenten in het dossier:

1021 (2016-2017) – Nr. 1: Ontwerp van decreet + Erratum
– Nr. 2: Amendementen

INHOUD

I.	Toelichting.....	4
1.	Situering.....	4
2.	Impact van de richtlijn op Vlaamse gereglementeerde beroepen.....	4
3.	Procedure aanpassing gereglementeerde beroepen.....	5
II.	Algemene bespreking.....	6
1.	Vragen en opmerkingen van de leden	6
2.	Antwoord van de minister	8
3.	Replieken.....	9
III.	Artikelsgewijze bespreking.....	11
IV.	Eindstemming.....	12
	Tekst aangenomen door de commissie.....	13
	Bijlage: zie dossierpagina op www.vlaamsparlement.be	

De Commissie voor Economie, Werk, Sociale Economie, Innovatie en Wetenschapsbeleid behandelde op 2 februari 2017 het ontwerp van decreet tot gedeeltelijke omzetting van richtlijn 2005/36/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 september 2005 betreffende de erkenning van beroepskwalificaties.

De door minister Philippe Muyters getoonde presentatie is terug te vinden op de [dossierpagina](#) van dit document op www.vlaamsparlement.be.

I. Toelichting

Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, geeft toelichting bij het ontwerp van decreet.

1. Situering

De minister stelt dat het ontwerp van decreet de gedeeltelijke omzetting van de richtlijn 2005/36/EG betreft. De richtlijn moet worden omgezet en de ruimte voor eigen beleid is daarbij beperkt.

Na de zesde staatshervorming moet die omzetting op niveau van de deelstaten gebeuren. Intussen loopt een procedure van ingebrekestelling omdat – omwille van de zesde staatshervorming – de omzetting niet werd voorbereid op het federale niveau, waardoor vertraging werd opgelopen. Na het overdragen van de bevoegdheid werd op Vlaams niveau gestart met de voorbereiding. Met het voorliggende ontwerp van decreet kan Vlaanderen zich in orde stellen, ook al is men daar in de andere gewesten nog niet aan toe.

Het ontwerp van decreet betreft louter de gedeeltelijke omzetting van de richtlijn. De minister zal in zijn toelichting echter ook ingaan op de impact van de omzetting in Vlaanderen, evenals op de procedure voor aanpassing van de regels voor gereguleerde beroepen.

De richtlijn dateert van 7 september 2005 maar werd nog gewijzigd door richtlijn 2013/55/EU van het Europees Parlement en de Raad van 20 november 2013. De uiterste omzettingsdatum was 18 januari 2016 en de richtlijn heeft van die datum rechtstreekse werking.

2. Impact van de richtlijn op Vlaamse gereguleerde beroepen

De doelstelling van de richtlijn is het afschaffen van restricties om het ondernemerschap en de werkgelegenheid te bevorderen, lagere prijzen te bedingen en de competitiviteit te verhogen.

De richtlijn kadert in het streven naar het afschaffen van reglementaire drempels (regulatory barriers) en verschillen tussen gelijkaardige beroepen.

Het basisprincipe van de richtlijn is dat zij die recht hebben om in hun lidstaat van oorsprong een beroep uit te oefenen, datzelfde beroep, onder bepaalde voorwaarden, ook in andere lidstaten moeten kunnen uitoefenen. Dit kadert in het vrij verkeer van diensten en de vrijheid van vestiging in de interne markt, het stimuleren van grensoverschrijdende dienstverlening en vestiging, en de erkenning van beroepskwalificaties behaald in andere lidstaten.

De minister gaat in op de voorwaarden inzake erkenning. Er zijn twee mogelijkheden. Een eerste is dat het beroep ook wordt gereguleerd in de lidstaat van oorsprong. Dit betekent dat er een akte is die toegang geeft tot het beroep in de lidstaat van oorsprong. Indien het niveau van die akte lager is dan de regelgeving in Vlaanderen, moet op grond van de richtlijn toch toegang tot het beroep

worden gegeven. Indien de akte van een gelijkaardig of hoger niveau is, is het geen probleem die te aanvaarden op grond van de eigen regelgeving.

Een tweede mogelijkheid is dat het beroep niet wordt gereguleerd in de lidstaat van oorsprong. Indien de akte onder het niveau van de eigen regelgeving zit, moet die toch worden aanvaard mits één jaar ervaring of een diploma of getuigschrift van een gereglementeerde opleiding.

In Vlaanderen bestaat de verplichting dat wie een onderneming start de basiskennis van bedrijfsbeheer moet bewijzen. Die basiskennis is opgenomen in de bacheloropleidingen of kan worden gehaald door lessen te volgen bij een of andere instelling. Die verplichting bestaat in geen enkele andere Europese lidstaat. Dit betekent dat inwoners van andere lidstaten hier een onderneming kunnen starten zonder een getuigschrift van basiskennis Bedrijfsbeheer, terwijl die verplichting wel blijft gelden voor Vlaamse ondernemers.

3. Procedure aanpassing gereglementeerde beroepen

Voorwaarden voor aanpassing

Om de reglementering van beroepen in Vlaanderen te kunnen aanpassen, moeten voorafgaandelijk twee formaliteiten worden vervuld. De eerste is de vervanging van de federale Hoge Raad voor de Zelfstandigen en Kleine en Middelgrote Ondernemingen als adviesorgaan voor deze reglementering door de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) als adviesraad. Daartoe is een amendement ingediend door de meerderheidsfracties (*Parl.St.* VI.Parl. 2016-17, nr. 1021/2).

Een andere voorwaarde om de reglementering van beroepen te kunnen aanpassen, is de opheffing van hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 oktober 1998 tot uitvoering van hoofdstuk I van titel II van de programmawet van 10 februari 1998 tot bevordering van het zelfstandig ondernemerschap. Dat koninklijk besluit bepaalt de voorwaarden en procedure tot evaluatie en reglementering van beroepsbekwaamheden. Door een wet van 11 mei 2003 heeft het besluit geen rechtsgrond meer. Het werd echter nog niet formeel opgeheven en dat is noodzakelijk. De minister legt op korte termijn een ontwerp van besluit tot opheffing van hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 oktober 1998 voor een eerste principiële goedkeuring voor aan de Vlaamse Regering.

Stand van zaken aanpak

Naast de algemene regel inzake basiskennis van bedrijfsbeheer zijn er in Vlaanderen 27 gereglementeerde beroepen in het kader van de vestigingswetgeving. De minister toont een overzicht van deze beroepen.

Toen duidelijk werd dat Vlaanderen bevoegd was en de richtlijn moest worden omgezet, werd gestart met een grondige consultatie van alle beroepsgroepen. Per beroep en per sector was er contact met de verschillende beroepsfederaties. Die kregen duiding over de impact van de Europese richtlijn op het Vlaamse economische landschap en over de mogelijke discriminatie van de Vlaamse ondernemers. Er werd met de beroepsfederaties een evaluatie gemaakt van de huidige wetgeving in functie van de huidige economische situatie. Ook alternatieven werden besproken.

De minister toont een overzicht van alle overlegmomenten met sectoren en beroepsfederaties. In totaal ging het om 46 vergaderingen, wat duidelijk maakt dat het een tijdrovende overlegprocedure was.

Regelgevend proces en timing

De regelgeving inzake de basiskennis van bedrijfsbeheer zit verankerd in een programmawet van 10 februari 1998 en het koninklijk besluit tot uitvoering daarvan. Indien ervoor wordt gekozen deze regelgeving te wijzigen, moet dit gebeuren bij decreet en/of een besluit van de Vlaamse Regering, afhankelijk van de inhoud van de wijziging.

De reglementering van beroepen zit verankerd in een programmawet en verschillende koninklijke besluiten (per beroepsgroep). Ook deze reglementering moet worden gewijzigd door een decreet en/of een besluit van de Vlaamse Regering, afhankelijk van de inhoud van de wijziging.

In de programmawet wordt bepaald wie de basiskennis van bedrijfsbeheer en de beroepsbekwaamheden moet bewijzen, terwijl in de koninklijke besluiten telkens is vastgelegd wat dient te worden bewezen (inhoud van leerprogramma's) en door middel van welke bewijstukken dit kan gebeuren, bijvoorbeeld welke diploma's in aanmerking komen of welke verklaringen voor praktijkervaring worden aanvaard.

De gesprekken in de meeste sectoren zijn afgerond. De minister wil nog voor de zomer van 2017 naar de Vlaamse Regering gaan met voorstellen voor de gereglementeerde beroepen. Over de regelgeving voor basiskennis Bedrijfsbeheer lopen nog gesprekken.

Samenvatting

De minister vat samen dat het voorliggende ontwerp van decreet de omzetting van de Europese richtlijn betreft. Wat de impact voor de Vlaamse ondernemer betreft werd overleg gevoerd en zullen verdere stappen worden gezet. De resultaten daarvan zal de minister aan de Vlaamse Regering voorleggen. Zelf vertrekt hij daarbij van de vraag of de Vlaamse ondernemer dreigt gediscrimineerd te worden en hoe dit kan worden aangepakt.

II. Algemene bespreking**1. Vragen en opmerkingen van de leden**

An Christiaens stelt vast dat de Europese richtlijn al moest omgezet zijn. Het is een goede zaak dat Vlaanderen daartoe nu als eerste regio het initiatief neemt. Dit neemt niet weg dat er nog een veroordeling kan volgen. Brengt de minister dit ter sprake in het overlegcomité? Zet hij de ministers van de andere deelstaatregeringen ertoe aan het nodige te doen?

Vlaanderen zal dus binnenkort de horizontale implementatie van de richtlijn hebben gerealiseerd. Het lid is tevreden dat de minister in zijn toelichting ook is ingegaan op de verticale implementatie. Daar zal de komende maanden discussie over zijn. De minister had het ook al over potentiële discriminatie van de Vlaamse ondernemers ten aanzien van andere onderdanen van de EU die zich hier willen vestigen om een gereguleerd beroep uit te oefenen dat in de lidstaat van oorsprong niet aan dezelfde voorwaarden is onderworpen. Het voorbeeld van de Nederlandse schoonheidsspecialist die zich hier komt vestigen, is genoegzaam bekend.

De minister toonde een overzicht van de overlegmomenten met de sectoren en beroepen. Welke richting gaat het overleg uit? Het Vlaamse regeerakkoord heeft het over een actualisering van de Vestigingswet. Zijn er veel verschillen tussen de sectoren? Pleiten sommige sectoren niet eerder voor een verstrenging en andere sectoren voor een actualisering of zelfs voor een afschaffing?

De minister verwees terecht naar mogelijke discriminatie, maar de voorwaarden in de Vestigingswet zijn er ook gekomen als een preventieve bescherming voor wie wil ondernemen. Bovendien bieden die voorwaarden ook bescherming aan de consumenten, die erop kunnen vertrouwen dat de beoefenaars van gereguleerde beroepen bepaalde kwalificaties kunnen voorleggen. Vanuit die optiek zou het schrappen van de voorwaarden volgens An Christiaens geen goede ingreep zijn.

De CD&V-fractie heeft geen opmerkingen bij de horizontale omzetting van de richtlijn maar stelt zich wel vragen bij de verticale implementatie en de eventuele wijziging van de vestigingsvoorwaarden. De minister wil tegen de zomer van 2017 al voorstellen aan de Vlaamse Regering voorleggen. Kan hij al meer informatie geven over de inhoud daarvan?

Bart Van Malderen stelt vast dat het een vrij letterlijke omzetting van de Europese richtlijn betreft. De Raad van State heeft daarbij een aantal opmerkingen gemaakt, waarop de minister heeft getracht te antwoorden.

Het feit dat het een loutere omzetting is, kan helpen om Vlaanderen te behoeden voor eventuele sancties voor laattijdigheid. Maar dit heeft ook tot gevolg dat een ruim mandaat wordt gegeven aan de Vlaamse Regering. De minister laat nog in het midden of hij bepaalde zaken bij decreet dan wel bij besluit zal regelen. Een ontwerp van decreet moet nog worden goedgekeurd door het parlement, een besluit van de Vlaamse Regering niet. Daarom sluit het lid aan bij de vraag om meer duiding te krijgen over de pistes die de minister onderzoekt.

Ook de SERV heeft het in zijn beperkt briefadvies over een letterlijke omzetting, zonder vrije beleidsruimte. Dat kan men volgens het lid ook als een kritiek lezen. Bart Van Malderen meent dat de Vlaamse Beweging heeft geijverd voor meer bevoegdheden voor Vlaanderen om ermee aan de slag te gaan en beleid te voeren. De zesde staatshervorming heeft voor nieuwe bevoegdheden gezorgd. Het is de opdracht van iedereen om die beleidsruimte op zo gunstige mogelijke wijze in te vullen voor de ondernemers en consumenten. Aan welke pistes denkt de minister om de beleidsruimte in te vullen?

Het lid vraagt of er een cijfermatige onderbouwing is van de problematiek. Zijn er cijfers van onderdanen van andere Europese lidstaten die hier beroepen zoals schoonheidsspecialist of begrafenisondernemer komen uitoefenen? Bart Van Malderen wijst erop dat vele van de gereguleerde beroepen zich in de bouwsector bevinden. Daar zijn er wel opmerkingen te horen van deelsectoren, zoals bijvoorbeeld de afwerking, over de aantasting van de economische leefbaarheid van hun beroep. Maar er zijn ook klachten van consumenten over de kwaliteit van de geleverde diensten. Met beide invalshoeken moet rekening worden gehouden. Beschikt de minister over cijfers, bijvoorbeeld van geregistreerde klachten?

Bart Van Malderen pleit voor een onderzoek naar de 27 gereguleerde beroepen. Blijft het bij 27 of is er ruimte voor uitbreiding? Wat zijn de voorwaarden die daarbij worden opgelegd?

Een andere kwestie is de verplichte opleiding basiskennis Bedrijfsbeheer en de inhoud daarvan. Gelet op het voorzorgprincipe en het grote aantal falende starters moet daar met de nodige omzichtigheid naar worden gekeken. Misschien is er ruimte om de opleiding bij te sturen om falingen te helpen vermijden?

De Raad van State merkt op dat de richtlijn het heeft over reglementering die van toepassing moet zijn op het hele grondgebied van een lidstaat en dat daartoe in België wellicht een samenwerkingsakkoord moet worden gesloten. Welk effect

heeft dit op de inwerkingtreding van het ontwerp van decreet? Moet voor de praktische uitvoering niet worden gewacht op het samenwerkingsakkoord?

Daniëlle Vanwesenbeeck zegt dat haar fractie het ontwerp van decreet steunt. Het feit dat Vlaanderen als eerste het initiatief heeft genomen om de richtlijn om te zetten, leidt niettemin tot een aantal vreemde situaties die moeilijk aan de burger zijn uit te leggen. Een Vlaming die een jaar praktijkervaring opdoet in Wallonië, kan zijn beroep daar niet uitoefenen. Als hij een jaar praktijkervaring opdoet in Vlaanderen kan hij daarentegen wel het beroep uitoefenen in een andere lidstaat. Het lid hoopt dat dergelijke situaties snel opgelost geraken en dat er vlug een samenwerkingsakkoord komt tussen de drie gewesten.

In België is kapper een gereguleerd beroep. Maar wie in Nederland een jaar werkt als kapper, kan daarna in België dit beroep komen uitoefenen. De minister verwees naar het lopende overleg met de betrokken sectoren. Maar er is ook de sector van de opleidingen tot kapper en andere gereguleerde beroepen, met name de SYNTRA's en andere opleidingsverstrekkers. *Daniëlle Vanwesenbeeck* vraagt of de minister ook met die instanties overlegt en wat zijn plannen daaromtrent zijn.

Lorin Parys stelt dat de doelstelling van de Europese richtlijn goed is. Als prijzen kunnen dalen, de competitiviteit kan stijgen en het aantal jobs daardoor kan toenemen, is de omzetting van de richtlijn een belangrijke stap. Er hebben al 46 overlegvergaderingen plaatsgevonden, maar het is belangrijk dat de minister blijft inzetten op het sectorale overleg om de lat voor iedereen gelijk te leggen. Voor het lid moet het sectoroverleg richtinggevend zijn. Heel wat beschermingsmaatregelen die te maken hebben met de uitoefening van beroepen, staan niet in de Vestigingswet maar zijn in belendende wetgevingen opgenomen. Per sector zal moeten worden nagegaan wat de beste oplossing is en wat het beste compromis tussen bescherming en concurrentie op basis van dezelfde regels is. *Lorin Parys* moedigt de minister dan ook aan om het sectoraal overleg voort te zetten en zo snel mogelijk met besluiten te komen.

Laat de richtlijn eigenlijk een andere mogelijkheid open dan de afschaffing van het attest van basiskennis Bedrijfsbeheer? De marge lijkt erg beperkt. Ziet de minister andere pistes mogelijk?

De intra-Belgische situatie moet zo snel mogelijk worden opgelost. *Lorin Parys* informeert naar de stand van zaken van het overleg in het interministeriële comité. Wanneer kan er een samenwerkingsakkoord worden verwacht? Dat moet toelaten om vreemde situaties binnen de eigen landsgrenzen uit de wereld te helpen.

Er is ook de kwestie van de taalvereisten. Uit de Europese richtlijn vloeit voort dat een verklaring afgelegd in een ander landsgedeelte ook in Vlaanderen moet gelden. Ook wat dit betreft is er weinig marge of beleidsruimte. Dit is voor het lid een illustratie van het feit dat Europa zich bewust moet zijn van de specifieke Belgische staatsstructuur, ook al is die uniek in de Europese context.

2. Antwoord van de minister

Minister *Philippe Muyters* antwoordt eerst op de vragen over de implementatie in de andere gewesten. Er is een interfederaal stuurcomité opgericht, waarin de omzetting door de andere regio's kan worden opgevolgd en waarin kan worden aangedrongen op een snelle implementatie. Het Brusselse Gewest bereidde de omzetting van de richtlijn voor en, in dezelfde beweging, een aanpassing van de vestigingswetgeving, maar is daar op moeten terugkomen. Ze gaan nu hetzelfde traject als Vlaanderen volgen: eerst de richtlijn omzetten in wetgeving en dan na overleg met de sectoren de besluiten aanpassen. Het Waalse Gewest moet nog

starten met de omzetting van de richtlijn. De minister zal aandringen op een snelle implementatie.

Een samenwerkingsakkoord is nodig om het interne Belgische verkeer te regelen, want dat valt niet onder de Europese richtlijn. Dat kan tot vreemde situaties leiden, maar dat geldt ook voor de Europese richtlijn. Voor een inwoner van Wallonië kunnen in Vlaanderen andere voorwaarden gelden dan voor een Nederlander bijvoorbeeld. De huidige situatie is dus zeker niet ideaal.

Vlaanderen is bevoegd om de Europese richtlijn om te zetten en het voorliggende ontwerp van omzettingsdecreet in werking te laten treden. Om volledig conform de Europese richtlijn te kunnen werken, moeten ook de andere gewesten de richtlijn hebben omgezet en is een samenwerkingsakkoord nodig om het interne Belgische verkeer te regelen.

Zoals in de toelichting vermeld, zijn er al talrijke overlegmomenten met de sectoren geweest. Dit soort problemen kunnen niet in één overlegvergadering worden opgelost. De praktijk is immers al jaren anders, de sectoren werken al jaren onder de handelsvestigingswetgeving. Een veel gehoorde opmerking in het overleg is dat het niet kan dat Vlaamse ondernemers worden gediscrimineerd ten opzichte van buitenlandse ondernemers door extra voorwaarden op te leggen.

De minister bevestigt dat het niet alleen over de Vestigingswet gaat maar over het geheel van reglementering dat de uitoefening van een beroep regelt, waaronder ook kwaliteitslabels en dergelijke. Dus ook de bescherming van de consument zal daarbij aan bod komen.

Een lid merkte op dat een ruime delegatie aan de Vlaamse Regering wordt gegeven. De minister neemt zich voor om – voorafgaand aan de voorlegging van de verschillende besluiten inzake de gereguleerde beroepen – een overzichtsnota aan de Vlaamse Regering voor te leggen waarin de resultaten van de overlegmomenten zijn opgenomen en de conclusies die daaruit kunnen worden getrokken. Die nota zal ook duidelijk maken hoe de situatie is voor de verschillende sectoren. Wanneer die nota aan de Vlaamse Regering is voorgelegd, is hij ook voor de commissie beschikbaar en kan hij desgewenst in de commissie worden besproken.

Voor sommige sectoren kan het overleg al als afgerond worden beschouwd. De minister pleegt ook overleg met organisaties zoals de SYNTRA's, die een opleiding basiskennis Bedrijfsbeheer aanbieden. Dit overleg is nog niet afgerond. Het kan volgens de minister wel niet de bedoeling zijn de reglementering enkel te behouden om de opleidingsverstrekkers te ondersteunen. Dat zou niet de juiste volgorde van beslissingen zijn.

3. Replieken

An Christiaens merkt op dat de essentie van de Vestigingswet oorspronkelijk de bescherming van de ondernemer was. Dat een onderneming met een zekere basis-kennis van bedrijfsbeheer moet worden gestart, was als preventieve maatregel bedoeld.

Bart Van Malderen begrijpt uit het antwoord van de minister dat het omzettingsdecreet in werking kan treden maar dat daarmee het interne Belgische verkeer nog niet is geregeld. Dat houdt een zeker risico in. Het lid suggereert dat de minister zijn collega's van de andere regio's probeert te vatten en hen wijst op het hiaat dat daardoor ontstaat.

Het lid waardeert het voornemen van de minister om inzicht te verlenen in de resultaten van het overleg met de sectoren over de vestigingsregels. De nota aan

de Vlaamse Regering laat de commissie toe dit op te volgen en er een bespreking aan te wijden.

De beroepsgroepen zullen afzonderlijk worden bekeken, maar ook het globale plaatje blijft belangrijk. Het lid herinnert in dit verband aan zijn vraag over de cijfermatige onderbouwing.

Uit de tussenkomst van de minister blijkt verder dat er nog geen duidelijkheid is over het bewijzen van de basiskennis van bedrijfsbeheer. Er kwam geen antwoord op de vraag of de minister de modaliteiten onderzoekt dan wel of hij het principe zelf van de vereiste basiskennis Bedrijfsbeheer in vraag stelt. Die keuze heeft een grote impact op wat nu ter beslissing voorligt.

Minister *Philippe Muyters* antwoordt dat het principe zelf wordt bediscussieerd. Het opleggen van de basiskennis van bedrijfsbeheer kaderde in een beleid dat ervan uitging dat het geen goede zaak is dat iemand zonder enige voorbereiding een onderneming kan starten. Iedereen die in Vlaanderen een bedrijf wil starten, moet die basiskennis bewijzen. Intussen is de context echter gewijzigd: de verplichting geldt nu enkel voor Vlamingen en niet voor andere ondernemers. De minister stelt zich de vraag of deze mogelijke discriminatie wel de juridische toets zal doorstaan en of het volgen van de cursus niet eerder moet worden aangemoedigd dan verplicht. Er loopt echter nog overleg hierover en er is nog geen conclusie.

De minister zal de nood aan een samenwerkingsakkoord opnieuw agenderen op het interfederaal stuurcomité. Hij zal de stand van zaken voor Vlaanderen schetsen en aandringen op een omzetting door de andere regio's.

Voor een aantal sectoren zijn er cijfers beschikbaar en die zullen in de nota aan de Vlaamse Regering worden opgenomen.

Lorin Parys ondersteunt de minister in zijn redenering. Het opleggen van de voorwaarde van basiskennis van bedrijfsbeheer was op zich een positieve maatregel. Maar indien enkel de Vlamingen aan die vereiste moeten voldoen, moet de afweging opnieuw worden gemaakt. Er moet volgens het lid worden gezocht naar incentives om mensen die een onderneming willen starten aan te moedigen om met voldoende kennis van zaken te starten. De beleidsmarge is beperkt bij de omzetting van de richtlijn, maar het aanmoedigen van starters lijkt het lid de beste oplossing.

Daniëlle Vanwesenbeeck sluit zich aan bij de tussenkomst van Lorin Parys. Het attest basiskennis Bedrijfsbeheer is nu voor vele startende ondernemers een hindernis. Het lid pleit ervoor om die hindernis weg te nemen, maar de goede elementen ervan in een opportuniteit om te zetten. De startende ondernemers kunnen met de nodige informatie worden ondersteund, zonder het attest te verplichten. Goede informatie is essentieel voor een goede start.

Minister *Philippe Muyters* vraagt het vertrouwen om het lopende overleg op een verstandige manier te kunnen afronden.

Bart Van Malderen besluit dat zijn fractie het over vele elementen eens is, en zeker ook over de probleemstelling: hoe kan er een evenwicht zijn tussen bescherming en een open markt? Vandaag worden principes in vraag gesteld zonder dat er duidelijkheid is over de verdere afhandeling. Daarom zal de sp.a-fractie zich onthouden bij de stemming over het ontwerp van decreet.

Het lid merkt nog op dat er terecht voorbeelden worden gegeven van beroepen zoals kapper en schoonheidsspecialist, maar een groot deel van de gereglemen-

teerde beroepen zit in de economisch belangrijke bouwsector, waar de markt vandaag al verstoord is.

III. Artikelsgewijze bespreking

Hoofdstukken 1 tot en met 5

Artikelen 1 tot en met 40

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 12 stemmen bij 2 onthoudingen.

Hoofdstuk 5/1 (nieuw)

Amendement nr. 1 van Lorin Parys, An Christiaens, Daniëlle Vanwesenbeeck, Andries Gryffroy, Robrecht Bothuyne en Grete Remen strekt ertoe een nieuw hoofdstuk 5/1 in te voegen, dat bestaat uit de artikelen 40/1 tot en met 40/3 (*Parl. St. VI.Parl. 2016-17, nr. 1021/2*).

Lorin Parys licht het amendement toe. Sinds de zesde staatshervorming behoren de vestigingsvoorwaarden tot de bevoegdheden van het Vlaamse Gewest. In de desbetreffende federale wetgeving wordt voor advies nog telkens verwezen naar de Hoge Raad voor de Zelfstandigen en de Kleine en Middelgrote ondernemingen, terwijl dit in de nieuwe staatsstructuur om de SERV zou moeten gaan.

De bij amendement voorgestelde artikelen 40/1 tot en met 40/3 strekken ertoe in de artikelen 3, 4 en 6 van de programmawet van 10 februari 1998 tot bevordering van het zelfstandig ondernemerschap en het artikel 3 van de wet van 26 juni 2002 betreffende de oprichting van de Vestigingsraad de woorden "de Hoge Raad voor de Zelfstandigen en de Kleine en Middelgrote Ondernemingen" telkens te vervangen door "de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen".

Bart Van Malderen meent dat het logisch is dat de SERV als adviesorgaan wordt aangeduid. In de Hoge Raad voor de Zelfstandigen en de Kleine en Middelgrote Ondernemingen is vandaag in een vertegenwoordiging van de verbruikers voorzien. De Vestigingswet heeft niet alleen tot doel de ondernemers te beschermen maar ook het geven van waarborgen en garanties aan de consument. Dit aspect kan binnen de SERV deels worden opgevolgd door de organisaties die er deel van uitmaken, maar er is ook specifieke kennis aanwezig bij de organisaties die de consumenten vertegenwoordigen, zoals Test-Aankoop. Die knowhow zou ook in de SERV moeten worden ingebracht, bijvoorbeeld in een commissie van de SERV.

Minister *Philippe Muyters* zal nagaan op welke manier de verbruikers nu worden vertegenwoordigd in de Hoge Raad voor de Zelfstandigen en de Kleine en Middelgrote ondernemingen. De consumentenorganisaties opnemen in de SERV zal wellicht niet de goedkeuring van de sociale partners wegdragen. Maar er kan met de SERV worden bekeken hoe de stem van de consument kan worden gehoord.

Bart Van Malderen dankt de minister voor dit engagement.

Amendement nr. 1 wordt aangenomen met 14 stemmen.

In de tekst aangenomen door de commissie wordt het nieuwe hoofdstuk 5/1 vernummerd in hoofdstuk 6. De nieuwe artikelen 40/1 tot en met 40/3 worden vernummerd tot de artikelen 41 tot en met 43.

Hoofdstuk 6. Slotbepalingen (vernummerd hoofdstuk 7)

Artikelen 41 en 42 (vernummerde artikelen 44 en 45)

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 12 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikel 43 (vernummerd artikel 46)

Amendement nr. 2 van Lorin Parys, An Christiaens, Daniëlle Vanwesenbeeck, Andries Gryffroy, Robrecht Bothuyne en Grete Remen strekt ertoe aan artikel 43 een zinsnede toe te voegen (*Parl.St.* VI.Parl. 2016-17, nr. 1021/2). Door dit amendement zouden de nieuwe ingevoegde artikelen 40/1 tot en met 40/3 (vernummerde artikelen 41 tot en met 43) uitwerking hebben met ingang van 1 januari 2017.

Amendement nr. 1 wordt aangenomen met 14 stemmen

IV. Eindstemming

Het ontwerp van decreet tot gedeeltelijke omzetting van richtlijn 2005/36/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 september 2005 betreffende de erkenning van beroepskwalificaties wordt aangenomen met 12 stemmen bij 2 onthoudingen.

Jos LANTMEETERS,
voorzitter

An CHRISTIAENS
Lorin PARYS,
verslaggevers

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE

Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen

Afdeling 1. Inleidende bepalingen

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewest- en gemeenschapsaangelegenheid.

Art. 2. Dit decreet voorziet in de gedeeltelijke omzetting van richtlijn 2005/36/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 september 2005 betreffende de erkenning van beroepskwalificaties.

Art. 3. §1. In dit decreet wordt verstaan onder:

- 1° gereglementeerd beroep: een beroepswerkzaamheid of een geheel van beroepswerkzaamheden waartoe de toegang of waarvan de uitoefening of een van de wijzen van uitoefening krachtens wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen direct of indirect afhankelijk wordt gesteld van het bezit van bepaalde beroepskwalificaties, namelijk het voeren van een beroepstitel die door wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen beperkt is tot personen die een specifieke beroepskwalificatie bezitten, geldt als een wijze van uitoefening. Als de voormelde definitie niet van toepassing is, wordt het beroep, vermeld in paragraaf 2, met een gereglementeerd beroep gelijkgesteld;
- 2° beroepskwalificaties: de kwalificaties die worden gestaafd door een opleidingstitel, een bekwaamheidsattest als vermeld in artikel 22, 1°, a), of beroepservaring;
- 3° opleidingstitel: een diploma dat, een certificaat dat of een andere titel die door een volgens de wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen van een lidstaat aangewezen autoriteit is afgegeven ter afsluiting van een overwegend in de Europese Unie gevolgde beroepsopleiding. Als de voormelde definitie niet van toepassing is, wordt de opleidingstitel, vermeld in paragraaf 3, met een opleidingstitel gelijkgesteld;
- 4° bevoegde autoriteit: elke door de lidstaten gemachtigde autoriteit of instelling die bevoegd is bewijsstukken van een opleiding en andere documenten of informatie af te geven, respectievelijk aan te nemen, alsook aanvragen te ontvangen en besluiten te nemen als vermeld in dit decreet;
- 5° gereglementeerde opleiding: elke opleiding die specifiek op de uitoefening van een bepaald beroep gericht is en die uit een studiecycclus bestaat die eventueel met een beroepsopleiding, een beroepsstage of praktijkervaring wordt aangevuld. De structuur en het niveau van de beroepsopleiding, de beroepsstage of de praktijkervaring worden in wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen van de lidstaat in kwestie vastgesteld of door een daarvoor aangewezen autoriteit gecontroleerd of erkend;
- 6° beroepservaring: de daadwerkelijke en geoorloofde voltijdse of gelijkwaardige deeltijdse uitoefening van het beroep in kwestie in een lidstaat;
- 7° aanpassingsstage: de uitoefening van een gereglementeerd beroep in het Vlaamse Gewest onder verantwoordelijkheid van een gekwalificeerde beoefenaar van het beroep in kwestie, eventueel gekoppeld aan een aanvullende opleiding. De stage wordt beoordeeld. De nadere regels voor de aanpassingsstage en de beoordeling, alsook de status van de migrerende stagiair worden door de bevoegde Vlaamse autoriteit vastgesteld;
- 8° proeve van bekwaamheid: een controle van de beroepskennis, -vaardigheden en -competenties van de aanvrager, die door de bevoegde Vlaamse autoriteiten wordt verricht of erkend en die tot doel heeft te beoordelen of de aanvrager de bekwaamheid bezit om in het Vlaamse Gewest een gereglementeerd beroep uit te oefenen. Voor deze controle stellen de bevoegde Vlaamse autoriteiten op basis van een vergelijking tussen de in het Vlaamse Gewest vereiste opleiding en de opleiding die de aanvrager heeft gevolgd, een lijst op van de vakgebieden die niet bestreken worden door het diploma of de andere opleidingstitel(s)

- waarover de aanvrager beschikt. Bij de proeve van bekwaamheid wordt in aanmerking genomen dat de aanvrager in de lidstaat van oorsprong of herkomst een gekwalificeerde beroepsbeoefenaar is. De proef heeft betrekking op de vakgebieden die moeten worden gekozen uit die welke op de lijst staan en waarvan de kennis een wezenlijke voorwaarde is om het beroep in kwestie in het Vlaamse Gewest te kunnen uitoefenen. Deze proef kan ook betrekking hebben op de kennis van de deontologie die in het Vlaamse Gewest op de activiteiten in kwestie van toepassing is. De nadere regelingen voor de proeve van bekwaamheid, alsook de status die de aanvrager die zich op de proeve van bekwaamheid in het Vlaamse Gewest wil voorbereiden in het Vlaamse Gewest heeft, worden vastgesteld door de bevoegde Vlaamse autoriteiten;
- 9° bedrijfsleider: eenieder die in een onderneming van de bedrijfstak in kwestie een van de volgende functies uitgeoefend heeft:
- a) bedrijfsleider of leider van een filiaal van een onderneming;
 - b) plaatsvervanger van de ondernemer of van de bedrijfsleider als die functie, wat verantwoordelijkheid betreft, met die van de vertegenwoordigde ondernemer of bedrijfsleider overeenstemt;
 - c) lid van het leidinggevend personeel, belast met commerciële of technische taken en verantwoordelijk voor een of meer afdelingen van de onderneming;
- 10° bevoegde Vlaamse autoriteit: de autoriteit of instelling die in het Vlaamse Gewest bevoegd is bewijsstukken van opleiding en andere documenten of informatie af te geven, respectievelijk aan te nemen, alsook aanvragen te ontvangen en besluiten te nemen als vermeld in dit decreet;
- 11° richtlijn: richtlijn 2005/36/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 september 2005 betreffende de erkenning van beroepskwalificaties;
- 12° lidstaat: lidstaat van de Europese Unie, alsook de andere staten waarop de richtlijn van toepassing is;
- 13° lidstaat van oorsprong: een andere lidstaat of andere lidstaten waar de aanvrager zijn beroepskwalificaties heeft verworven;
- 14° lidstaat van vestiging: de lidstaat waar de dienstverrichter op wettige wijze is gevestigd;
- 15° derde land: een staat waarop de richtlijn niet van toepassing is;
- 16° aanvrager: de onderdaan van een lidstaat die zijn beroepskwalificaties in een andere lidstaat dan België heeft verkregen, of de onderdaan van een derde land die op basis van een andere richtlijn onder het toepassingsgebied van de richtlijn valt, en die de erkenning van zijn beroepskwalificaties vraagt met het oog op de uitoefening van een gereguleerd beroep in het Vlaamse Gewest;
- 17° beroepsstage: een periode van beroepsuitoefening onder toezicht als dat een voorwaarde voor de toegang tot een gereguleerd beroep vormt, die kan plaatsvinden tijdens of na afloop van een opleiding die leidt tot een diploma;
- 18° Europese beroepskaart: een elektronisch certificaat dat wordt afgegeven om te bewijzen dat de beroepsbeoefenaar aan alle noodzakelijke voorwaarden voldoet om tijdelijk en incidenteel diensten te verrichten in een ontvangende lidstaat of om te bewijzen dat de beroepskwalificaties met het oog op vestiging in een ontvangende lidstaat erkend zijn;
- 19° een leven lang leren: alle vormen van algemeen onderwijs, beroepsonderwijs en beroepsopleidingen, niet-formeel onderwijs en informeel leren die gedurende het hele leven plaatsvinden en die tot meer kennis, vaardigheden en competenties leiden, eventueel ook op het gebied van de beroepsethiek;
- 20° Europees systeem voor de overdracht van studiepunten of ECTS-studiepunten: het in het Europese hogeronderwijsstelsel gangbare studiepuntenoverdrachtsysteem;

21° IMI: het informatiesysteem van de interne markt, vermeld in verordening (EU) nr. 1024/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2012 betreffende de administratieve samenwerking via het informatiesysteem interne markt en tot intrekking van beschikking 2008/49/EG van de Commissie.

§2. Met een gereguleerd beroep wordt gelijkgesteld een beroep dat door de leden van een van de verenigingen of organisaties, vermeld in bijlage 1, die bij dit decreet is gevoegd, wordt uitgeoefend.

De verenigingen of organisaties, vermeld in het eerste lid, hebben tot doel een hoog niveau in het beroepsgebied in kwestie te bevorderen en te handhaven. Ze genieten een specifieke erkenning door een lidstaat, geven aan hun leden een opleidingstitel af, onderwerpen hun leden aan beroepsregels die ze uitvaardigen, en geven hun het recht op een titel, afkorting of status die met de opleidingstitel overeenstemt.

§3. Met een opleidingstitel wordt gelijkgesteld elke opleidingstitel die afgegeven is in een derde land, als de houder ervan in het beroep in kwestie een beroepservaring van drie jaar heeft op het grondgebied van de lidstaat die de opleidingstitel in kwestie heeft erkend en als die lidstaat de beroepservaring bevestigt.

Art. 4. Als de bevoegde Vlaamse autoriteiten de toegang tot of de uitoefening van een gereguleerd beroep in het Vlaamse Gewest afhankelijk stellen van het bezit van bepaalde beroepskwalificaties, stelt dit decreet, in toepassing van de richtlijn, de regels vast volgens welke zij de in een andere lidstaat of andere lidstaten verworven beroepskwalificaties die de houder van die kwalificaties het recht verlenen er hetzelfde beroep uit te oefenen, erkennen voor de toegang tot en de uitoefening van dit beroep.

Dit decreet stelt eveneens de regels vast betreffende de gedeeltelijke toegang tot een gereguleerd beroep, de aanvraag en aflevering van een Europese beroepskaart en de erkenning van beroepsstages volbracht in een andere lidstaat.

Art. 5. §1. Onverminderd de bevoegdheid van de federale staat, is dit decreet van toepassing op de onderdanen van een lidstaat die, of de onderdanen van een derde land dat op basis van een andere richtlijn onder het toepassingsgebied van de richtlijn valt, met inbegrip van beoefenaren van de vrije beroepen, die in het Vlaamse Gewest een gereguleerd beroep willen uitoefenen, hetzij als zelfstandige, hetzij als werknemer en die in een andere lidstaat hun beroepskwalificaties hebben verworven.

Dit decreet is ook van toepassing op de onderdanen van een lidstaat die een beroepsstage buiten België hebben volbracht.

§2. Dit decreet is van toepassing op de gereguleerde beroepen waarvoor het Vlaamse Gewest of de Vlaamse Gemeenschap bevoegd is onder voorbehoud van paragraaf 3.

§3. Als voor een bepaald gereguleerd beroep in een afzonderlijk communautair rechtsinstrument of in een rechtsinstrument van het Vlaamse Gewest of de Vlaamse Gemeenschap een andere specifieke regeling die in rechtstreeks verband staat met de erkenning van beroepskwalificaties, is vastgesteld, zijn de overeenkomstige bepalingen van dit decreet niet van toepassing.

§4. Als in dit decreet het Vlaamse Gewest vermeld wordt, moet dat uitgebreid worden tot 'het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad' als het gaat over bevoegdheden van de Vlaamse Gemeenschap die daar kunnen worden uitgeoefend.

Art. 6. §1. Erkenning van de beroepskwalificaties door de bevoegde Vlaamse autoriteiten geeft de begunstigden toegang tot hetzelfde beroep als dat waarvoor ze in een andere lidstaat de kwalificaties bezitten en stelt hen in staat dat beroep uit te oefenen onder dezelfde voorwaarden als die welke gelden voor ze die beroepskwalificaties in het Vlaamse Gewest hebben verkregen.

In afwijking van het eerste lid wordt gedeeltelijke toegang tot een beroep in de ontvangende lidstaat verleend onder de voorwaarden, vermeld in artikel 14.

§2. Voor de toepassing van dit decreet is het beroep dat de aanvrager in het Vlaamse Gewest wil uitoefenen, hetzelfde als dat waarvoor hij in de lidstaat van oorsprong de kwalificaties bezit, als daaronder vergelijkbare werkzaamheden vallen.

Afdeling 2. Europese beroepskaart

Onderafdeling 1. Aanvraag van een Europese beroepskaart voor de uitoefening van een beroepsactiviteit in een andere lidstaat

Art. 7. Als de Europese Commissie voor een bepaald beroep een Europese beroepskaart heeft ingevoerd met een uitvoeringshandeling die krachtens artikel 4bis, lid 7, van de richtlijn is vastgesteld, en ze er de voorwaarden van heeft bepaald, heeft de houder van de beroepskwalificatie die daarvoor noodzakelijk is in het Vlaamse Gewest en die dat beroep in een andere lidstaat wil uitoefenen, een van de volgende mogelijkheden:

- 1° de erkenning van de beroepskwalificatie aanvragen in de ontvangende lidstaat;
- 2° afhankelijk van het geval, aan de bevoegde Vlaamse autoriteit vragen om een Europese beroepskaart af te leveren of bij de ontvangende lidstaat een verzoek tot aflevering van een Europese beroepskaart indienen door alle voorbereidende stappen met betrekking tot het IMI-dossier uit te voeren.

Art. 8. §1. De houder van een beroepskwalificatie, vermeld in artikel 7, die een beroepsactiviteit in andere lidstaten wil uitoefenen, kan zijn aanvraag van een Europese beroepskaart indienen met het door de Europese Commissie ter beschikking gestelde online-instrument, dat voor de betrokken aanvrager automatisch een IMI-bestand aanmaakt.

De aanvrager ondersteunt zijn aanvraag met alle documenten die zijn voorgeschreven in de door de Europese Commissie genomen uitvoeringshandelingen krachtens artikel 4bis, lid 7, van de richtlijn.

§2. De bevoegde Vlaamse autoriteit bevestigt binnen een week na de ontvangst van de aanvraag dat ze de aanvraag heeft ontvangen, en deelt de aanvrager mee welke documenten ontbreken.

De bevoegde Vlaamse autoriteit verstrekt in voorkomend geval alle attesten die nodig zijn met toepassing van dit decreet of volgens de door de Europese Commissie krachtens artikel 4bis, lid 7, van de richtlijn genomen uitvoeringshandelingen. Ze gaat ook na of de aanvrager wettig gevestigd is in het Vlaamse Gewest en of alle benodigde documenten die voor de opmaak van een Europese beroepskaart zijn afgeleverd, geldig en authentiek zijn. Als daarover gegronde twijfel bestaat, raadpleegt de bevoegde Vlaamse autoriteit het orgaan dat de documenten heeft afgeleverd en kan ze ook de aanvrager verzoeken de eensluidend verklaarde afschriften van de documenten voor te leggen.

Als dezelfde aanvrager verschillende aanvragen indient, mag de bevoegde Vlaamse autoriteit geen nieuwe indiening vragen van documenten die al in het IMI-bestand zijn opgenomen en nog altijd geldig zijn.

§3. De kosten die de bevoegde Vlaamse autoriteit voor de administratieve procedure voor de afgifte van een Europese beroepskaart kan aanrekenen, zijn redelijk, evenredig en in verhouding met de door de lidstaten van oorsprong en het Vlaamse Gewest gemaakte kosten en mogen de aanvraag van een Europese beroepskaart niet ontmoedigen.

Onderafdeling 2. Afgifte van een Europese beroepskaart voor de uitoefening van een beroepsactiviteit in een andere lidstaat

Art. 9. §1. Als de aanvraag van de beroepskaart, vermeld in artikel 7, betrekking heeft op het tijdelijk en incidenteel verrichten van andere diensten dan de diensten die gevolgen hebben voor de volksgezondheid of de openbare veiligheid, vermeld in artikel 18, §5, levert de bevoegde Vlaamse autoriteit, na controle van de aanvraag en de bijbehorende bewijstukken, de beroepskaart af binnen een termijn van drie weken die aanvangt op een van de volgende momenten:

- 1° vanaf de ontvangst van de ontbrekende documenten, vermeld in artikel 8, §2, eerste lid;
- 2° bij het verlopen van de termijn van een week die volgt op de ontvangst van de aanvraag, vermeld in artikel 8, §2, eerste lid, als er geen enkel bijkomend document werd gevraagd.

De bevoegde Vlaamse autoriteit stuurt de beroepskaart vervolgens onmiddellijk door naar de bevoegde autoriteiten van alle betrokken ontvangende lidstaten. Ze brengt de aanvrager daarvan op de hoogte. De beroepskaart heeft een geldigheidsduur van achttien maanden vanaf de afgifte ervan.

§2. De houder van een Europese beroepskaart die diensten wil verrichten in andere lidstaten dan de lidstaten die vermeld zijn in zijn oorspronkelijke aanvraag, of die diensten wil blijven leveren na de oorspronkelijke periode van achttien maanden, brengt de bevoegde Vlaamse autoriteit daarvan op de hoogte. Hij verschaft ook alle informatie die volgens de autoriteit vereist is, met toepassing van de uitvoeringshandeling, aangenomen door de Europese Commissie krachtens artikel 4bis, lid 7, van de richtlijn, over wezenlijke veranderingen in de situatie die is vastgelegd in het IMI-bestand.

De bevoegde Vlaamse autoriteit stuurt de geactualiseerde Europese beroepskaart naar de betrokken ontvangende lidstaten.

§3. De Europese beroepskaart blijft geldig zolang de houder het recht behoudt om te werken op basis van de in het IMI-bestand opgeslagen documenten en informatie.

§4. De Europese beroepskaarten afgegeven door bevoegde autoriteiten van andere gemeenschappen en gewesten in België worden erkend in het Vlaamse Gewest.

Art. 10. §1. Als de Europese beroepskaart, vermeld in artikel 7, aangevraagd wordt voor de vestiging of voor de tijdelijke en incidentele verrichting van diensten die gevolgen kunnen hebben voor de volksgezondheid of de openbare veiligheid, stelt de bevoegde Vlaamse autoriteit het voorbereidende dossier op met betrekking tot de aanvraag. Ze gaat in het bijzonder de geldigheid en de authenticiteit na van de documenten die ter staving opgenomen zijn in het IMI-dossier, binnen een termijn van een maand die aanvangt op een van de volgende momenten:

- 1° vanaf de ontvangst van de ontbrekende documenten, vermeld in artikel 8, §2, eerste lid;
- 2° bij het verlopen van de termijn van een week die volgt op de ontvangst van de aanvraag, vermeld in artikel 8, §2, eerste lid, als er geen enkel bijkomend document werd gevraagd.

De bevoegde Vlaamse autoriteit stuurt vervolgens onmiddellijk de aanvraag door naar de bevoegde autoriteit van de betrokken ontvangende lidstaat en brengt op hetzelfde moment de aanvrager op de hoogte van de status van de aanvraag.

§2. De bevoegde Vlaamse autoriteit stuurt de door de ontvangende lidstaat gevraagde aanvullende informatie of het eensluidend verklaarde afschrift van een document aan de ontvangende lidstaat binnen maximaal twee weken na het verzoek van die lidstaat.

Onderafdeling 3. Onderzoek van een aanvraag van een Europese beroepskaart met het oog op de uitoefening van een beroepsactiviteit in het Vlaamse Gewest en de gevolgen op het grondgebied van het Vlaamse Gewest

Art. 11. §1. Dit artikel is van toepassing op de gevallen waarbij de bevoegde Vlaamse autoriteit van de bevoegde autoriteit van de lidstaat van oorsprong van de houder van de beroepskwalificatie een aanvraag van een beroepskaart krijgt voor de vestiging of voor de tijdelijke of incidentele verrichting van diensten die gevolgen heeft voor de volksgezondheid of de openbare veiligheid in het Vlaamse Gewest.

§2. In de gevallen, vermeld in artikel 26, 30 en 31, beslist de bevoegde Vlaamse autoriteit binnen een termijn van een maand vanaf de datum van ontvangst van de aanvraag, bezorgd door de bevoegde autoriteit van de lidstaat van oorsprong, of ze de beroepskaart gaat afgeven.

§3. Als de aanvraag van een beroepskaart de tijdelijke en occasionele verrichting van een activiteit beoogt die gevolgen heeft voor de volksgezondheid of de openbare veiligheid als vermeld in artikel 18, §5, of waarvoor compenserende maatregelen conform artikel 25 kunnen worden opgelegd, beslist de bevoegde Vlaamse autoriteit de beroepskaart al dan niet af te leveren of de aanvrager te onderwerpen aan compenserende maatregelen binnen een termijn van twee maanden vanaf de ontvangst van de door de bevoegde autoriteit van de lidstaat van oorsprong verstuurd aanvraag.

§4. De bevoegde Vlaamse autoriteit kan beslissen om de termijnen, vermeld in paragraaf 2 en 3, met twee weken te verlengen. De beslissing wordt gemotiveerd. Ze wordt meegedeeld aan de aanvrager. De bevoegde Vlaamse autoriteit kan die eerste verlenging eenmaal hernieuwen met een bijkomende termijn van twee weken als de hernieuwing strikt noodzakelijk is om redenen die verband houden met de volksgezondheid of de veiligheid van de afnemers van de diensten.

§5. In geval van gegronde twijfel kan de bevoegde Vlaamse autoriteit de lidstaat van oorsprong om aanvullende informatie dan wel om een eensluidend verklaard afschrift van een document verzoeken.

De bevoegde Vlaamse autoriteit mag alleen toegang vragen tot de documenten die het IMI-dossier bevat en die nog geldig zijn.

Het verzoek om aanvullende informatie of een eensluidend verklaard afschrift van documenten verlengt de termijnen waarin de bevoegde Vlaamse autoriteit haar beslissing moet nemen conform paragraaf 2 en 3, niet. Als de lidstaat van oorsprong of de aanvrager bepaalde informatie niet bezorgt, kan dat leiden tot een weigeringsbeslissing. Die weigering wordt naar behoren gemotiveerd.

§6. Als de bevoegde Vlaamse autoriteit geen beslissing neemt binnen de termijnen, vermeld in paragraaf 2 en 3, of geen proeve van bekwaamheid organiseert als vermeld in artikel 18, §5, wordt de Europese beroepskaart geacht te zijn afge-

geven en wordt ze via het IMI automatisch naar de houder van een beroepskwalificatie gestuurd.

Voor de vestiging verleent de afgifte van een Europese beroepskaart geen automatisch recht om een bepaald beroep uit te oefenen als er in het Vlaamse Gewest al registratievoorschriften of andere controleprocedures gelden voordat de Europese beroepskaart voor dat beroep wordt ingevoerd.

De door de lidstaat van oorsprong, wat betreft de Europese beroepskaart, genomen maatregelen conform dit artikel vervangen elke aanvraag tot erkenning van beroepskwalificaties.

Art. 12. De Europese beroepskaart vervangt de verklaring die in voorkomend geval wordt gevraagd met toepassing van artikel 18. Binnen achttien maanden die volgen op de aflevering ervan, kan geen enkele verklaring gevraagd worden door een bevoegde Vlaamse autoriteit.

Onderafdeling 4. Verwerking van en toegang tot gegevens met betrekking tot de Europese beroepskaart

Art. 13. §1. De gegevens op de Europese beroepskaart beperken zich tot de gegevens die nodig zijn om vast te stellen dat de houder gerechtigd is om het beroep uit te oefenen waarvoor de kaart is afgegeven, namelijk de voor- en achternaam van de houder, de datum en de plaats van geboorte, het beroep, de officiële kwalificaties van de houder, het toepasselijke stelsel, de betrokken bevoegde autoriteiten, het kaartnummer, de beveiligingsfuncties en een verwijzing naar een geldig bewijs van identiteit. Informatie over opgedane beroepservaring of over compensatiemaatregelen waaraan door de houder van de Europese beroepskaart is voldaan, wordt opgenomen in het IMI-bestand.

§2. Met behoud van het vermoeden van onschuld werken de bevoegde Vlaamse autoriteiten binnen de grenzen van hun bevoegdheden het IMI-bestand bij dat betrekking heeft op een Europese beroepskaart door informatie bij te werken over tuchtrechtelijke maatregelen of de strafrechtelijke sancties die betrekking hebben op een verbod of beperking op de uitoefening van een professionele activiteit en die van invloed kunnen zijn op de uitoefening van de werkzaamheden van de houder van een Europese beroepskaart in het kader van dit decreet. Daarbij nemen ze de regels over de bescherming van persoonsgegevens en in het bijzonder de bepalingen in acht van of genomen ter uitvoering van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens en de wet van 24 augustus 2005 tot omzetting van verschillende bepalingen van de richtlijn financiële diensten op afstand en van de richtlijn privacy elektronische communicatie, en het recht van de gesanctioneerde en veroordeelde personen.

In het kader van de bijwerking, vermeld in het eerste lid, verwijdert de bevoegde Vlaamse autoriteit de informatie die niet meer vereist is. De titularis van de Europese beroepskaart, alsook de autoriteiten die toegang hebben tot het overeenkomstige IMI-bestand, worden onmiddellijk op de hoogte gebracht van die bijwerking.

De inhoud van de bijwerking beperkt zich tot het volgende:

- 1° de identiteit van de beroepsbeoefenaar;
- 2° het betreffende beroep;
- 3° informatie over de nationale autoriteit of rechtbank die de beperkings- of verbodsbeslissing heeft genomen;
- 4° de reikwijdte van de beperking of het verbod;
- 5° de periode waarin de beperking of het verbod van kracht is.

§3. De persoonsgegevens in het IMI-bestand komen voor verwerkingsdoeleinden in aanmerking zolang dat nodig is met het oog op de erkenningsprocedure als zodanig en als bewijs van de erkenning of van de toezending van de verklaring die met toepassing van artikel 18 is vereist.

§4. De persoonsgegevens in het bijgewerkte IMI-bestand of in de beroepskaart worden verwerkt conform de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens en de wet van 24 augustus 2005 tot omzetting van verschillende bepalingen van de richtlijn financiële diensten op afstand en van de richtlijn privacy elektronische communicatie.

De gegevens die verbonden zijn aan de Europese beroepskaart worden verwerkt om de identiteit van de titularis van de beroepskaart te identificeren en de andere lidstaten te informeren over de beperkingen tot de uitoefening van een beroepsactiviteit.

De persoonsgegevens, vermeld in het tweede lid:

- 1° worden eerlijk en rechtmatig verwerkt;
- 2° worden verzameld om het doel, vermeld in het tweede lid, te dienen;
- 3° zijn toereikend, ter zake en niet overmatig, uitgaand van het doel, vermeld in het tweede lid.

§5. De houder van een Europese beroepskaart kan op elk moment, en zonder dat daaraan voor hem kosten zijn verbonden, verzoeken om toegang te krijgen tot zijn gegevens in het IMI-bestand conform artikel 12 van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens, of om de gegevens uit het IMI-bestand te schrappen of om het betreffende IMI-bestand af te schermen. De houder wordt van dat recht op de hoogte gebracht op het moment dat de Europese beroepskaart wordt afgegeven, en wordt daaraan vervolgens om de twee jaar herinnerd.

In geval van een verzoek tot verwijdering van een IMI-bestand dat is gekoppeld aan een Europese beroepskaart die met het oog op vestiging of de tijdelijke en incidentele verrichting van diensten met toepassing van artikel 18, §5, is afgegeven, verschaft de bevoegde Vlaamse autoriteit de houder van de beroepskwalificaties een attest waaruit blijkt dat zijn beroepskwalificaties worden erkend.

§6. Met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens die voorkomen op de Europese beroepskaart en in alle IMI-bestanden, wordt elke bevoegde Vlaamse autoriteit die belast is met het onderzoek van een aanvraag van een Europese beroepskaart of met de aflevering ervan en van een IMI-bestand dat is gekoppeld aan een beroepskaart, beschouwd als verantwoordelijke voor de verwerking als vermeld in artikel 1, §4, van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens.

§7. Elke belanghebbende, onder wie de werkgevers en de klanten van de houder van de Europese beroepskaart en de overheidsinstanties, kunnen aan de bevoegde Vlaamse autoriteit vragen om de echtheid en de geldigheid van een Europese beroepskaart die hun door de kaarthouder wordt voorgelegd, te controleren.

Afdeling 3. Gedeeltelijke toegang

Art. 14. §1. De bevoegde Vlaamse autoriteit verleent gedeeltelijke toegang tot een beroepsactiviteit in het Vlaamse Gewest als aan al de volgende voorwaarden is voldaan:

- 1° de beroepsbeoefenaar die de aanvraag indient, is volledig gekwalificeerd om in zijn lidstaat van oorsprong een beroepsactiviteit uit te oefenen waarvoor gedeeltelijke toegang wordt aangevraagd;
- 2° de verschillen tussen de in de lidstaat van oorsprong legaal verrichte beroepsactiviteiten en het gereguleerde beroep in het Vlaamse Gewest zijn zo groot dat de toepassing van compenserende maatregelen erop zou neerkomen dat de aanvrager het volledige onderwijs- en opleidingsprogramma in het Vlaamse Gewest zou moeten doorlopen om tot het volledige gereguleerde beroep in het Vlaamse Gewest toegelaten te worden;
- 3° de beroepsactiviteit waarvoor gedeeltelijke toegang wordt gevraagd, kan objectief worden gescheiden van andere activiteiten die het gereguleerde beroep in het Vlaamse Gewest omvat.

Om te bepalen of de voorwaarde, vermeld in het eerste lid, 3°, is vervuld, onderzoekt de bevoegde Vlaamse autoriteit of de beroepsactiviteit autonoom in de lidstaat van oorsprong kan worden uitgeoefend.

Het onderzoek naar het vervullen van de voorwaarden, vermeld in het eerste lid, wordt geval per geval verricht en de toegang wordt geval per geval verleend.

§2. De bevoegde Vlaamse autoriteit kan een gedeeltelijke toegang afwijzen als die afwijzing door een dwingende reden van algemeen belang gerechtvaardigd is, als de afwijzing passend is ter verwezenlijking van het nagestreefde doel en het niet verder gaat dan wat noodzakelijk is om dat doel te bereiken.

In het eerste lid worden onder dwingende redenen van algemeen belang de volgende redenen verstaan: in het bijzonder de openbare orde, de openbare veiligheid, de staatsveiligheid, de volksgezondheid, de handhaving van het financiële evenwicht van het sociaalezekerheidsstelsel, de bescherming van consumenten, afnemers van diensten en werknemers, de eerlijkheid van handelstransacties, de fraudebestrijding, de bescherming van het milieu en het stedelijke milieu, dierenwelzijn, de intellectuele eigendom, het behoud van het nationaal historisch en artistiek erfgoed en de doelstellingen van het sociaal beleid en het cultuurbeleid.

§3. De aanvragen tot erkenning van een gedeeltelijke toegang worden conform hoofdstuk 2 onderzocht als die toegang wordt gevraagd voor het tijdelijk en incidenteel verrichten van diensten die betrekking hebben op beroepsactiviteiten met implicaties voor de volksgezondheid of de openbare veiligheid, en conform hoofdstuk 3, afdeling 1 en 3, als het een verzoek om vestiging betreft.

§4. In afwijking van artikel 18, §5, zevende lid, wordt de beroepsactiviteit uitgeoefend onder de beroepstitel van de lidstaat van oorsprong zodra gedeeltelijke toegang is verleend. De bevoegde Vlaamse autoriteit kan het gebruik van die beroepstitel in het Nederlands voorschrijven.

Beroepsbeoefenaars aan wie gedeeltelijke toegang is verleend, maken de ontvangers van de diensten duidelijk kenbaar tot welke gebieden hun beroepsactiviteiten zich uitstrekken.

Hoofdstuk 2. Vrije dienstverrichting

Art. 15. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn uitsluitend van toepassing als de dienstverrichter zich naar het grondgebied van het Vlaamse Gewest begeeft om er tijdelijk en incidenteel het beroep, vermeld in artikel 16, §1, uit te oefenen.

Het tijdelijke en incidentele karakter van de dienstverrichting wordt per geval beoordeeld, namelijk in het licht van de duur, frequentie, regelmaat en continuïteit van de verrichting.

Art. 16. Onverminderd specifieke bepalingen van het Unierecht en artikel 17 en 18 van dit decreet kunnen om redenen van beroepskwalificatie geen beperkingen worden gesteld aan het vrij verrichten van diensten als aan al de volgende voorwaarden is voldaan:

- 1° de dienstverrichter is op wettige wijze in een lidstaat gevestigd om er hetzelfde beroep uit te oefenen;
- 2° de dienstverrichter begeeft zich naar een andere lidstaat als hij het beroep tijdens de tien jaar die voorafgaan aan de dienstverrichting, gedurende ten minste een jaar heeft uitgeoefend in een of meer lidstaten, als het beroep niet gereguleerd is in de lidstaat van vestiging. De voorwaarde van een jaar beroepsuitoefening is niet van toepassing als het beroep of het onderwijs en de opleiding die toegang verlenen tot het beroep, gereguleerd zijn.

Als de dienstverrichter zich naar het Vlaamse Gewest begeeft, valt hij onder de professionele, wettelijke of administratieve beroepsregels die rechtstreeks verband houden met beroepskwalificaties, zoals de definitie van het beroep, het gebruik van titels en de ernstige wanprestatie bij de uitoefening van het beroep die rechtstreeks en specifiek verband houdt met de bescherming en de veiligheid van consumenten, alsook de tuchtrechtelijke bepalingen die in het Vlaamse Gewest van toepassing zijn op de personen die er hetzelfde beroep uitoefenen.

Art. 17. Conform artikel 16, eerste lid, wordt een in een andere lidstaat gevestigde dienstverrichter vrijgesteld van de eisen die worden gesteld aan in het Vlaamse Gewest gevestigde beroepsbeoefenaars met betrekking tot een vergunning, de inschrijving of de aansluiting bij een beroepsorganisatie. Om conform artikel 16, tweede lid, toepassing van de in het Vlaamse Gewest geldende tuchtrechtelijke bepalingen mogelijk te maken, kan de bevoegde Vlaamse autoriteit voorzien in automatische tijdelijke inschrijving of aansluiting pro forma bij een beroepsorganisatie, als dat de dienstverrichting op geen enkele wijze vertraagt of bemoeilijkt en voor de dienstverrichter geen extra kosten meebrengt. De bevoegde Vlaamse autoriteit stuurt een kopie van de verklaring, vermeld in artikel 18, §1, en eventueel een verlenging ervan, en daarnaast, voor de beroepen die verband houden met de volksgezondheid en de openbare veiligheid, vermeld in artikel 18, §5, een kopie van de documenten, vermeld in artikel 18, §2, naar de betrokken beroepsorganisatie, hetgeen gelijkstaat met een automatische tijdelijke inschrijving of aansluiting pro forma voor dat doel.

Art. 18. §1. De bevoegde Vlaamse autoriteit kan eisen dat de dienstverrichter, als hij zich voor het eerst van een andere lidstaat naar het Vlaamse Gewest begeeft om er diensten te verrichten, haar vooraf met een schriftelijke verklaring, met daarin de gegevens over de verzekeringsdekking of de soortgelijke individuele of collectieve vormen van bescherming voor beroepsaansprakelijkheid, op de hoogte brengt. Die verklaring wordt eenmaal per jaar verlengd als de dienstverrichter de bedoeling heeft om gedurende dat jaar in het Vlaamse Gewest tijdelijke of incidentele diensten te verrichten. De dienstverrichter mag de verklaring met alle middelen aanleveren.

§2. Voor de eerste dienstverrichting of als zich een wezenlijke verandering heeft voorgedaan in de door de documenten gestaafe situatie, kan de bevoegde Vlaamse autoriteit eisen dat de volgende documenten bij de verklaring gevoegd zijn:

- 1° een bewijs van de nationaliteit van de dienstverrichter;
- 2° een attest dat de houder ervan rechtmatig in een lidstaat gevestigd is om er de werkzaamheden in kwestie uit te oefenen, en dat hem op het moment van afgifte van het attest geen beroepsuitoefeningsverbod is opgelegd, ook al is het maar tijdelijk;
- 3° een bewijs van beroepskwalificaties;
- 4° een bewijs dat de dienstverrichter de werkzaamheden in kwestie in de tien voorafgaande jaren gedurende ten minste een jaar heeft uitgeoefend, voor de gevallen, vermeld in artikel 16, eerste lid, 2°;
- 5° voor beroepen in de veiligheidsector en de gezondheidssector en voor beroepen in de onderwijssector waar met minderjarigen wordt gewerkt, inclusief kinderopvang en het voor- en vroegschoolse onderwijs, een verklaring waarin wordt bevestigd dat de desbetreffende persoon geen tijdelijk of permanent beroepsverbod heeft of niet strafrechtelijk is veroordeeld, als de bevoegde Vlaamse autoriteit dat ook eist van de personen die hun beroepskwalificaties in het Vlaamse Gewest hebben verworven;
- 6° voor beroepen met patiëntveiligheidsimplicaties, een verklaring over de kennis van de taal die voor de uitoefening van het beroep van de aanvrager in de ontvangende lidstaat noodzakelijk is;
- 7° voor beroepen betreffende de werkzaamheden, vermeld in bijlage 2, die bij dit decreet is gevoegd, en die door een lidstaat overeenkomstig artikel 59, lid 2, van de richtlijn, zijn aangemeld, een certificaat over de aard en de duur van de activiteit, afgegeven door de bevoegde autoriteit of instantie van de lidstaat waar de dienstverrichter is gevestigd.

§3. De indiening van een vereiste verklaring door de dienstverrichter conform paragraaf 1 geeft die dienstverrichter recht op toegang tot de beoogde dienstenactiviteit of recht om die activiteit uit te oefenen op het hele grondgebied van het Vlaamse Gewest.

§4. De dienst wordt verricht onder de beroepstitel van de lidstaat van vestiging, als voor de beroepswerkzaamheid in kwestie in die lidstaat een dergelijke titel bestaat. De titel wordt vermeld in de officiële taal of in een van de officiële talen van de lidstaat van vestiging om verwarring met de in het Vlaamse Gewest gehanteerde beroepstitel te vermijden. Als de betrokken beroepstitel in de lidstaat van vestiging niet bestaat, vermeldt de dienstverrichter zijn opleidingstitel in de officiële taal of in een van de officiële talen van die lidstaat.

§5. In geval van gereguleerde beroepen met implicaties voor de volksgezondheid of de openbare veiligheid kan de bevoegde Vlaamse autoriteit vóór de eerste dienstverrichting de beroepskwalificaties van de dienstverrichter controleren.

Een controle vooraf als vermeld in het eerste lid, is alleen mogelijk als de controle bedoeld is om ernstige schade voor de gezondheid of de veiligheid van de afnemer van de dienstverrichting ingevolge een ontoereikende beroepskwalificatie van de dienstverrichter te voorkomen en als de controle niet meer omvat dan voor dat doel noodzakelijk is.

Binnen een termijn van ten hoogste een maand na de ontvangst van de verklaring en de begeleidende documenten, vermeld in paragraaf 1 en 2, brengt de bevoegde Vlaamse autoriteit de dienstverrichter op de hoogte van zijn beslissing om:

- 1° zijn beroepskwalificaties niet te controleren;
- 2° na de controle van zijn beroepskwalificaties:
 - a) het afleggen van een proeve van bekwaamheid te eisen van de dienstverrichter;
 - b) het verrichten van de diensten toe te staan.

Als er zich problemen voordoen die een vertraging veroorzaken bij het nemen van een besluit met toepassing van het derde lid, brengt de bevoegde Vlaamse autoriteit de dienstverrichter binnen de termijn, vermeld in het derde lid, op de hoogte van de reden van de vertraging. Het probleem wordt voor het einde van de eerste maand na de voormelde kennisgeving opgelost en het besluit wordt vastgesteld binnen twee maanden nadat het probleem is opgelost.

Als de beroepskwalificaties van de dienstverrichter wezenlijk verschillen van de in het Vlaamse Gewest vereiste opleiding, zodat het verschil de volksgezondheid of de openbare veiligheid schaadt, en als de dienstverrichter dat niet kan compenseren door beroepservaring of door in het kader van een leven lang leren verworven kennis, vaardigheden of competenties die formeel zijn gevalideerd door een daarvoor bevoegde instantie, biedt de bevoegde Vlaamse autoriteit de dienstverrichter de mogelijkheid om in het bijzonder met een proeve van bekwaamheid te bewijzen dat hij de ontbrekende kennis, vaardigheden of competenties heeft verworven. De bevoegde Vlaamse autoriteit neemt op basis daarvan een besluit over het toestaan van het verrichten van de diensten. De dienstverrichting vindt in ieder geval plaats in de maand nadat het overeenkomstig het derde lid genomen besluit is uitgevoerd.

Als de bevoegde Vlaamse autoriteit binnen de termijnen, vermeld in het derde en vierde lid, niet reageert, kan de dienst worden verricht.

In de gevallen waarin de kwalificaties overeenkomstig deze paragraaf zijn geverifieerd, wordt de dienst verricht onder de in het Vlaamse Gewest gehanteerde beroepstitel.

§6. De dienstverrichter die al een schriftelijke verklaring heeft afgelegd bij de bevoegde autoriteit van een andere gewest of gemeenschap van België moet de in paragraaf 1 genoemde schriftelijke verklaring niet opnieuw bezorgen aan de Vlaamse bevoegde autoriteit.

Art. 19. §1. De bevoegde Vlaamse autoriteit kan de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van vestiging in geval van gegronde twijfel verzoeken om alle informatie te verstrekken over de rechtmatigheid van de vestiging en het goede gedrag van de dienstverrichter, alsook over het ontbreken van eventuele tuchtrechtelijke of strafrechtelijke maatregelen ter zake van de beroepsuitoefening.

Als de bevoegde Vlaamse autoriteit besluit de beroepskwalificaties van de dienstverrichter te controleren, kan ze bij de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van vestiging informatie aanvragen over de opleidingscursussen van de dienstverrichter, als dat nodig is om de wezenlijke verschillen te beoordelen die de volksgezondheid of de openbare veiligheid kunnen schaden.

De bevoegde Vlaamse autoriteit verstrekt die informatie op haar beurt conform artikel 37.

§2. De bevoegde Vlaamse autoriteiten zorgen voor de uitwisseling van alle nodige informatie opdat een klacht van een afnemer van een dienst tegen een dienstver-

richter correct kan worden afgehandeld. De afnemer wordt van het resultaat van de klacht op de hoogte gebracht.

Art. 20. Als de dienst wordt verricht onder de beroepstitel van de lidstaat van vestiging of onder de opleidingstitel van de dienstverrichter, kunnen de bevoegde Vlaamse autoriteiten eisen dat de dienstverrichter, in aanvulling op de overige informatievoorschriften van het Unierecht, aan de afnemer van de dienst een van de volgende gegevens of al de volgende gegevens verstrekt:

- 1° het register waar hij is ingeschreven en zijn inschrijvingsnummer, of een vergelijkbaar middel ter identificatie in dat register als de dienstverrichter in een handelsregister of een vergelijkbaar openbaar register is ingeschreven;
- 2° de naam en het adres van de bevoegde toezichthoudende instantie als voor de uitoefening van de werkzaamheid in kwestie in de lidstaat van vestiging een vergunning vereist is;
- 3° de beroepsordes of soortgelijke organisaties waarbij de dienstverrichter is aangesloten;
- 4° de beroepstitel of, als een dergelijke titel niet bestaat, de opleidingstitel van de dienstverrichter en de lidstaat waar die is verleend;
- 5° het identificatienummer, vermeld in artikel 50 van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde, ingevolge artikel 22, lid 1, van de zesde richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting – Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag als de dienstverrichter een onder de btw vallende werkzaamheid uitoefent;
- 6° de gegevens over de verzekeringsdekking of de soortgelijke individuele of collectieve vormen van bescherming voor beroepsaansprakelijkheid.

Hoofdstuk 3. Vrijheid van vestiging

Afdeling 1. Algemeen stelsel van erkenning van opleidingstitels

Art. 21. Deze afdeling is van toepassing op alle beroepen die niet onder afdeling 2 vallen en in de onderstaande gevallen waarin de aanvrager, om een bijzondere en uitzonderlijke reden, niet voldoet aan de voorwaarden, vermeld in afdeling 2:

- 1° voor de werkzaamheden, vermeld in bijlage 2, die bij dit decreet is gevoegd, als de aanvrager niet voldoet aan de eisen, vermeld in artikel 27, 28 en 29;
- 2° voor aanvragers die voldoen aan de voorwaarden, vermeld in artikel 3, §3.

Art. 22. Voor de toepassing van artikel 24 en artikel 25, §6, worden beroepskwalificaties in de volgende niveaus ingedeeld:

- 1° een bekwaamheidsattest dat is afgegeven door een overeenkomstig de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen aangewezen bevoegde autoriteit van de lidstaat van oorsprong, nadat de aanvrager:
 - a) een opleiding heeft gevolgd die niet wordt afgesloten met een certificaat of diploma als vermeld in punt 2°, 3°, 4° of 5°, of nadat de aanvrager een specifiek examen zonder voorafgaande opleiding heeft afgelegd, of nadat de aanvrager het beroep tijdens de voorafgaande tien jaren gedurende drie opeenvolgende jaren voltijds of gedurende een gelijkwaardige periode deeltijds in een lidstaat heeft uitgeoefend;
 - b) op het niveau van het primair of secundair onderwijs een algemene opleiding heeft genoten, waaruit blijkt dat de houder over een zekere algemene ontwikkeling beschikt;

- 2° een certificaat ter afsluiting van een cyclus van secundair onderwijs:
- a) van algemene aard, aangevuld met een andere studiecycclus of beroepsopleiding dan de studiecycclus of beroepsopleiding, vermeld in punt 3°, of aangevuld met de beroepsstage of praktijkervaring die als aanvulling op die studiecycclus vereist is;
 - b) van technische of beroepsmatige aard, in voorkomend geval aangevuld met een studiecycclus of beroepsopleiding als vermeld in punt a), of aangevuld met de beroepsstage of praktijkervaring die als aanvulling op die studiecycclus vereist is;
- 3° een diploma ter afsluiting van:
- a) een opleiding op het niveau van postsecundair onderwijs dat verschilt van het niveau, vermeld in punt 4° en 5°, en ten minste een jaar duurt, dan wel, in geval van een deeltijdse opleiding, een daaraan gelijkwaardige duur heeft, en waarvoor als een van de toelatingsvoorwaarden in de regel geldt dat de aanvrager de studiecycclus van secundair onderwijs moet hebben voltooid die voor de toegang tot het universitair of hoger onderwijs vereist is of een volledige equivalente schoolopleiding van secundair niveau, alsook de beroepsopleiding die eventueel als aanvulling op die cyclus van postsecundair onderwijs vereist is;
 - b) een gereguleerde opleiding of, in geval van gereguleerde beroepen, een beroepsopleiding met een bijzondere structuur waarbij competenties worden aangereikt die verder gaan dan wat niveau b verstrekt, die gelijkwaardig is aan het opleidingsniveau, vermeld in punt a), als die opleiding tot een vergelijkbare beroepsbekwaamheid opleidt en op een vergelijkbaar niveau van verantwoordelijkheden en taken voorbereidt, op voorwaarde dat bij het diploma een certificaat van de lidstaat van oorsprong gevoegd is;
- 4° een diploma dat bewijst dat de aanvrager een postsecundaire opleiding met een duur van ten minste drie jaar en ten hoogste vier jaar of met een daaraan gelijkwaardige duur, in geval van een deeltijdse opleiding, heeft afgesloten, die daarnaast kan worden uitgedrukt in een daaraan gelijkwaardig aantal ECTS-studiepunten, behaald aan een universiteit of een instelling voor hoger onderwijs of aan een andere instelling met hetzelfde opleidingsniveau, en dat, in voorkomend geval, bewijst dat hij de beroepsopleiding die als aanvulling op de postsecundaire opleiding vereist is, met succes heeft afgesloten;
- 5° een diploma dat bewijst dat de aanvrager een postsecundaire opleiding met een duur van ten minste vier jaar of met een daaraan gelijkwaardige duur, in geval van een deeltijdse opleiding, heeft afgesloten, die daarnaast kan worden uitgedrukt in een daaraan gelijkwaardig aantal ECTS-studiepunten, behaald aan een universiteit of een instelling voor hoger onderwijs of aan een andere instelling met hetzelfde opleidingsniveau, en dat, in voorkomend geval, bewijst dat hij de beroepsopleiding die als aanvulling op de postsecundaire opleiding vereist is, met succes heeft afgesloten.

Art. 23. Met een opleidingstitel ter afsluiting van een opleiding als vermeld in artikel 22, met inbegrip van het niveau in kwestie, wordt gelijkgesteld elke opleidingstitel die of elk geheel van opleidingstitels dat door een bevoegde autoriteit in een andere lidstaat is afgegeven als daarmee een in de Europese Unie op voltijdse of deeltijdse basis, zowel binnen als buiten de formele programma's, gevolgde opleiding wordt afgesloten die door de lidstaat als gelijkwaardig wordt erkend, en de houder ervan dezelfde rechten voor de toegang tot of de uitoefening van een beroep verleent, dan wel hem voorbereidt op de uitoefening van dat beroep.

Onder dezelfde voorwaarden als de voorwaarden, vermeld in het eerste lid, wordt met een dergelijke opleidingstitel ook gelijkgesteld elke beroepskwalificatie die weliswaar niet voldoet aan de eisen die in de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de lidstaat van oorsprong voor de toegang tot of de uitoefening van een beroep zijn vastgesteld, maar die de houder ervan krachtens die bepalingen verworven rechten verleent. Dat geldt namelijk als de lidstaat van oorsprong het

niveau verhoogt van de opleiding die vereist is voor de toegang tot een beroep of de uitoefening ervan, en als een persoon die vroeger een opleiding heeft genoten die niet meer voldoet aan de eisen van de nieuwe kwalificatie, verworven rechten geniet uit hoofde van nationale wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen. In dat geval wordt de vroeger genoten opleiding door de bevoegde Vlaamse autoriteit, met het oog op de toepassing van artikel 24, als overeenkomend met het niveau van de nieuwe opleiding beschouwd.

Art. 24. §1. Als de toegang tot of de uitoefening van een gereglementeerd beroep afhankelijk wordt gesteld van het bezit van bepaalde beroepskwalificaties, staat de bevoegde Vlaamse autoriteit onder dezelfde voorwaarden als die welke gelden voor de aanvragers die hun beroepskwalificaties in het Vlaamse Gewest hebben verkregen, de toegang tot en uitoefening van dit beroep toe aan aanvragers die in het bezit zijn van een bekwaamheidsattest dat of een opleidingstitel die als vermeld in artikel 22, in een andere lidstaat verplicht wordt gesteld voor de toegang tot of de uitoefening van dat beroep op zijn grondgebied.

De bekwaamheidsattesten of opleidingstitels worden afgegeven door een bevoegde autoriteit in een lidstaat die overeenkomstig de wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen van die lidstaat is aangewezen.

§2. De toegang tot en de uitoefening van een beroep, vermeld in paragraaf 1, worden ook toegestaan aan aanvragers die het beroep in kwestie tijdens de voorafgaande tien jaar op voltijdse basis gedurende een jaar of gedurende een daarmee in zijn totaliteit overeenkomende periode op deeltijdbasis hebben uitgeoefend in een andere lidstaat waar dat beroep niet is gereglementeerd, en die beschikken over een of meer bekwaamheidsattesten of opleidingstitels die zijn afgegeven door een andere lidstaat die dat beroep niet reglementeert.

De bekwaamheidsattesten en opleidingstitels moeten aan al de volgende voorwaarden voldoen:

- 1° ze zijn afgegeven door een bevoegde autoriteit in een lidstaat die overeenkomstig de wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen van die lidstaat is aangewezen;
- 2° ze tonen aan dat de houder is voorbereid op de uitoefening van het beroep in kwestie.

De beroepservaring van een jaar, vermeld in het eerste lid, kan echter niet worden geëist als de aanvrager met de opleidingstitel(s) waarover hij beschikt, kan aantonen dat hij een gereglementeerde opleiding heeft afgesloten.

§3. De bevoegde Vlaamse autoriteit erkent het conform artikel 22 door de lidstaat van oorsprong geattesteerde opleidingsniveau, alsook het certificaat waarmee de lidstaat van oorsprong verklaart dat de opleiding, vermeld in artikel 22, 3°, b), gelijkwaardig is aan het niveau, vermeld in artikel 22, 3°, a).

§4. In afwijking van paragraaf 1 en 2 en artikel 25 kan de bevoegde Vlaamse autoriteit de toegang tot en de uitoefening van het beroep weigeren aan houders van een bekwaamheidsattest als vermeld in artikel 22, 1°, als de in het Vlaamse Gewest benodigde beroepskwalificatie een beroepskwalificatie als vermeld in artikel 22, 5°, is.

Art. 25. §1. De bevoegde Vlaamse autoriteit kan in een van de volgende gevallen van de aanvrager eisen dat hij een aanpassingsstage van ten hoogste drie jaar doorloopt of een proeve van bekwaamheid aflegt:

- 1° de door de aanvrager gevolgde opleiding heeft betrekking op vakken die wezenlijk verschillen van die welke worden bestreken door de in het Vlaamse Gewest vereiste opleidingstitel;
- 2° het in het Vlaamse Gewest gereguleerde beroep omvat een of meer gereguleerde beroepswerkzaamheden die niet bestaan in het overeenkomstige beroep in de lidstaat van oorsprong van de aanvrager, en er is een opleiding in het Vlaamse Gewest vereist die betrekking heeft op vakken die wezenlijk verschillen van die welke vallen onder het bekwaamheidsattest of de opleidingstitel die de aanvrager voorlegt.

§2. Als de bevoegde Vlaamse autoriteit van de mogelijkheid, vermeld in paragraaf 1, gebruikmaakt, laat ze de aanvrager de keuze tussen een aanpassingsstage en een proeve van bekwaamheid.

Als de bevoegde Vlaamse autoriteit meent dat het voor een bepaald beroep noodzakelijk is van het eerste lid af te wijken en de aanvrager niet de keuze te laten tussen een aanpassingsstage en een proeve van bekwaamheid, brengt ze de lidstaten en de Europese Commissie daarvan vooraf op de hoogte, waarbij ze die afwijking afdoende motiveert.

Bij gebrek aan een reactie van de Europese Commissie binnen een termijn van drie maanden via een uitvoeringshandeling waarbij ze de bevoegde Vlaamse autoriteit vraagt om van de voorgenomen maatregel af te zien, mag de afwijking worden toegepast.

§3. In afwijking van het beginsel, vermeld in paragraaf 2, op grond waarvan de aanvrager het recht heeft te kiezen, kan de bevoegde Vlaamse autoriteit ofwel een aanpassingsstage, ofwel een proeve van bekwaamheid voorschrijven met betrekking tot beroepen waarvoor de uitoefening een precieze kennis van het in het Vlaamse Gewest toepasselijke recht veronderstelt en waarvan het verstrekken van advies of het verlenen van bijstand op het gebied van dat recht een essentieel en constant element is. Dat geldt ook voor het geval, vermeld in artikel 21, 2°.

In het geval, vermeld in artikel 21, 1°, mag de bevoegde Vlaamse autoriteit een aanpassingsstage of een proeve van bekwaamheid opleggen als de aanvrager de bedoeling heeft om als zelfstandige dan wel als bedrijfsleider beroepsactiviteiten uit te oefenen waarvoor kennis en toepassing van de in het Vlaamse Gewest vigerende specifieke voorschriften noodzakelijk zijn, als de bevoegde Vlaamse autoriteit ook van aanvragers die hun beroepskwalificaties in het Vlaamse Gewest hebben verkregen, de kennis en toepassing van die voorschriften eist als voorwaarde voor de toegang tot een dergelijke activiteit.

In afwijking van het beginsel, vermeld in paragraaf 2, op grond waarvan de aanvrager het recht heeft te kiezen, kan de bevoegde Vlaamse autoriteit hetzij een aanpassingsstage hetzij een proeve van bekwaamheid voorschrijven in een van de volgende gevallen:

- 1° de houder van een beroepskwalificatie als vermeld in artikel 22, 1°, dient een aanvraag tot erkenning van zijn beroepskwalificaties in, terwijl de in het Vlaamse Gewest benodigde beroepskwalificatie een beroepskwalificatie is als vermeld in artikel 22, 3°;
- 2° de houder van een beroepskwalificatie als vermeld in artikel 22, 2°, dient een aanvraag tot erkenning van zijn beroepskwalificaties in, terwijl de in het Vlaamse Gewest benodigde beroepskwalificatie een beroepskwalificatie is als vermeld in artikel 22, 4° of 5°.

Als de houder van een beroepskwalificatie als vermeld in artikel 22, 1°, een verzoek tot erkenning van zijn beroepskwalificaties indient, terwijl de in het Vlaamse Gewest benodigde beroepskwalificatie een beroepskwalificatie is als vermeld in artikel 22, 4°, kan de bevoegde Vlaamse autoriteit zowel een aanpassingsstage als een proeve van bekwaamheid voorschrijven.

§4. In dit artikel wordt verstaan onder vakgebieden die wezenlijk verschillen: de vakgebieden waarvan de kennis en de vaardigheden en competenties van essentieel belang zijn voor de uitoefening van het beroep en waarvoor de door de aanvrager ontvangen opleiding qua duur of inhoud wezenlijk afwijkt van de opleiding die in het Vlaamse Gewest vereist is.

§5. Paragraaf 1 wordt toegepast met inachtneming van het evenredigheidsbeginsel.

In het eerste lid wordt verstaan onder evenredigheidsbeginsel: als de bevoegde Vlaamse autoriteit overweegt van de aanvrager een aanpassingsstage of proeve van bekwaamheid te verlangen, gaat ze na of de kennis, vaardigheden en competenties die de aanvrager heeft verworven in het kader van zijn beroepservaring of in het kader van een leven lang leren en die met dat doel door een bevoegde instantie formeel zijn gevalideerd, in een lidstaat of derde land het wezenlijk verschil, vermeld in paragraaf 4, geheel of gedeeltelijk kunnen overbruggen.

§6. De beslissing van de bevoegde Vlaamse autoriteit tot oplegging van een aanpassingsstage of proeve van bekwaamheid wordt naar behoren gemotiveerd. De aanvrager krijgt al de volgende informatie:

- 1° het in het Vlaamse Gewest vereiste beroepskwalificatieniveau en het door de aanvrager behaalde beroepskwalificatieniveau volgens de classificatie, vermeld in artikel 22;
- 2° de wezenlijke verschillen, vermeld in paragraaf 4, en de redenen waarom die verschillen niet kunnen worden gecompenseerd door de kennis, vaardigheden en competenties die zijn verworven door beroepservaring of levenslang leren, en die met dat doel door een bevoegde instantie formeel zijn gevalideerd.

§7. Als de bevoegde Vlaamse autoriteit beslist de aanvrager een proeve van bekwaamheid op te leggen, organiseert ze die binnen een termijn van zes maanden na de beslissing.

Afdeling 2. Erkenning van beroepservaring

Art. 26. Als de toegang tot of de uitoefening van een werkzaamheid als vermeld in bijlage 2, die bij dit decreet is gevoegd, afhankelijk wordt gesteld van het bezit van algemene kennis, handels- of vakkennis en -bekwaamheid, beschouwt de bevoegde Vlaamse autoriteit als genoegzaam bewijs van die kennis en bekwaamheid het feit dat de werkzaamheid in kwestie voorafgaandelijk in een andere lidstaat is uitgeoefend. De werkzaamheid wordt conform artikel 27, 28 en 29 uitgeoefend.

Art. 27. Bij de werkzaamheden, opgenomen in lijst I van bijlage 2, die bij dit decreet is gevoegd, moet de voorafgaande werkzaamheid in een van de volgende periodes zijn uitgeoefend:

- 1° gedurende zes opeenvolgende jaren als zelfstandige of als bedrijfsleider;
- 2° gedurende drie opeenvolgende jaren als zelfstandige of als bedrijfsleider, als de begunstigde kan aantonen dat hij voor de werkzaamheid in kwestie een voorafgaande opleiding van ten minste drie jaar heeft gevolgd, die met een door de lidstaat erkend certificaat is afgesloten of die door een bevoegde beroepsorganisatie als volwaardig is erkend;

- 3° gedurende vier opeenvolgende jaren als zelfstandige of als bedrijfsleider, als de begunstigde kan aantonen dat hij voor de werkzaamheid in kwestie een voorafgaande opleiding van ten minste twee jaar heeft gevolgd, die met een door de lidstaat erkend certificaat is afgesloten of die door een bevoegde beroepsorganisatie als volwaardig is erkend;
- 4° gedurende drie opeenvolgende jaren als zelfstandige, als de begunstigde kan aantonen dat hij de werkzaamheid in kwestie gedurende ten minste vijf jaar als werknemer heeft uitgeoefend;
- 5° gedurende vijf opeenvolgende jaren als lid van het leidinggevend personeel, waarvan gedurende ten minste drie jaar belast met technische taken en verantwoordelijk voor ten minste een afdeling van de onderneming, als de begunstigde kan aantonen dat hij voor de werkzaamheid in kwestie een voorafgaande opleiding van ten minste drie jaar heeft gevolgd, die met een door de lidstaat erkend certificaat is afgesloten of die door een bevoegde beroepsorganisatie als volwaardig is erkend.

In de gevallen, vermeld in het eerste lid, 1° en 4°, mag de werkzaamheid niet meer dan tien jaar vóór de datum van de indiening van het volledige dossier van de betrokkene bij de bevoegde Vlaamse autoriteit zijn beëindigd.

Het eerste lid, 5°, is niet van toepassing op de werkzaamheden van groep Ex 855 van de ISIC-nomenclatuur, Kapsalons.

Art. 28. Bij werkzaamheden, opgenomen in lijst II van bijlage 2, die bij dit decreet is gevoegd, moet de voorafgaande werkzaamheid gedurende een van de volgende periodes zijn uitgeoefend:

- 1° gedurende vijf opeenvolgende jaren als zelfstandige of als bedrijfsleider;
- 2° gedurende drie opeenvolgende jaren als zelfstandige of als bedrijfsleider, als de begunstigde kan aantonen dat hij voor de werkzaamheid in kwestie een voorafgaande opleiding van ten minste drie jaar heeft gevolgd, die met een door de lidstaat erkend certificaat is afgesloten of die door een bevoegde beroepsorganisatie als volwaardig is erkend;
- 3° gedurende vier opeenvolgende jaren als zelfstandige of als bedrijfsleider, als de begunstigde kan aantonen dat hij voor de werkzaamheid in kwestie een voorafgaande opleiding van ten minste twee jaar heeft gevolgd, die met een door de lidstaat erkend certificaat is afgesloten of die door een bevoegde beroepsorganisatie als volwaardig is erkend;
- 4° gedurende drie opeenvolgende jaren als zelfstandige of als bedrijfsleider, als de begunstigde kan aantonen dat hij de werkzaamheid in kwestie gedurende ten minste vijf jaar als werknemer heeft uitgeoefend;
- 5° gedurende vijf opeenvolgende jaren als werknemer, als de begunstigde kan aantonen dat hij voor de werkzaamheid in kwestie een voorafgaande opleiding van ten minste drie jaar heeft gevolgd, die met een door de lidstaat erkend certificaat is afgesloten of die door een bevoegde beroepsorganisatie als volwaardig is erkend;
- 6° gedurende zes opeenvolgende jaren als werknemer, als de begunstigde kan aantonen dat hij voor de werkzaamheid in kwestie een voorafgaande opleiding van ten minste twee jaar heeft gevolgd, die met een door de lidstaat erkend certificaat is afgesloten of die door een bevoegde beroepsorganisatie als volwaardig is erkend.

In de gevallen, vermeld in het eerste lid, 1° en 4°, mag de werkzaamheid niet meer dan tien jaar vóór de datum van de indiening van het volledige dossier van de betrokkene bij de bevoegde Vlaamse autoriteit zijn beëindigd.

Art. 29. Bij de werkzaamheden, opgenomen in lijst III van bijlage 2, die bij dit decreet is gevoegd, moet de voorafgaande werkzaamheid gedurende de volgende periodes zijn uitgeoefend:

- 1° gedurende drie opeenvolgende jaren als zelfstandige of als bedrijfsleider;
- 2° gedurende twee opeenvolgende jaren als zelfstandige of als bedrijfsleider, als de begunstigde kan aantonen dat hij voor de werkzaamheid in kwestie een voorafgaande opleiding heeft gevolgd, die met een door de lidstaat erkend certificaat is afgesloten of die door een bevoegde beroepsorganisatie als volwaardig is erkend;
- 3° gedurende twee opeenvolgende jaren als zelfstandige of als bedrijfsleider, als de begunstigde kan aantonen dat hij de werkzaamheid in kwestie gedurende ten minste drie jaar als werknemer heeft uitgeoefend;
- 4° gedurende drie opeenvolgende jaren als werknemer, als de begunstigde kan aantonen dat hij voor de werkzaamheid in kwestie een voorafgaande opleiding heeft gevolgd, die met een door de lidstaat erkend certificaat is afgesloten of die door een bevoegde beroepsorganisatie als volwaardig is erkend.

In de gevallen, vermeld in het eerste lid, 1° en 3°, mag de werkzaamheid niet meer dan tien jaar vóór de datum van indiening van het volledige dossier van de betrokkene bij de bevoegde Vlaamse autoriteit zijn beëindigd.

Afdeling 3. Automatische erkenning op basis van gemeenschappelijke opleidingsbeginselen

Art. 30. In dit artikel wordt verstaan onder gemeenschappelijk opleidingskader: een voor de uitoefening van een specifiek beroep vereist gemeenschappelijk geheel van minimumkennis, vaardigheden en competenties.

De bevoegde Vlaamse autoriteit verbindt aan de op basis van een gemeenschappelijk opleidingskader verworven opleidingstitels dezelfde gevolgen als aan de opleidingstitels die in het Vlaamse Gewest worden afgegeven, als het opleidingskader is vastgelegd via een in artikel 49bis, lid 4, van de richtlijn bepaalde uitvoeringshandeling van de Europese Commissie.

Een Vlaamse beroepsorganisatie of een bevoegde Vlaamse autoriteit kan de Europese Commissie voorstellen voorleggen voor gemeenschappelijke opleidingskaders overeenkomstig artikel 49bis, lid 3, van de richtlijn.

De bevoegde Vlaamse autoriteit wordt vrijgesteld van de verplichting om een gemeenschappelijk opleidingskader vast te stellen, alsook van de verplichting om automatische erkenning te verlenen aan beroepskwalificaties die verworven zijn op grond van het gemeenschappelijke opleidingskader, als aan een van de volgende voorwaarden is voldaan:

- 1° in het Vlaamse Gewest zijn er geen onderwijs- of opleidingsinstellingen die een dergelijke opleiding voor het beroep in kwestie kunnen aanbieden;
- 2° de invoering van het gemeenschappelijke opleidingskader zou nadelige gevolgen hebben voor de organisatie van het onderwijs- en opleidingsstelsel;
- 3° tussen het gemeenschappelijke opleidingskader en de in het Vlaamse Gewest vereiste opleiding zijn er wezenlijke verschillen die ernstige risico's inhouden voor de openbare orde, de openbare veiligheid, de volksgezondheid of de veiligheid van de afnemers van de diensten of de bescherming van het milieu.

Art. 31. In dit artikel wordt verstaan onder gemeenschappelijke opleidingsproef: een gestandaardiseerde proeve van bekwaamheid die in alle deelnemende lidstaten beschikbaar is en voorbehouden is voor houders van bepaalde beroepskwalificaties.

De houder van een beroepskwalificatie die onderworpen wordt aan een gemeenschappelijke opleidingsproef, ingevoerd door een in artikel 49ter, lid 4, van de richtlijn bepaalde uitvoeringshandeling van de Europese Commissie, mag, als hij slaagt voor de proef in een lidstaat, het beroep in het Vlaamse Gewest onder dezelfde voorwaarden uitoefenen als de houders van de in het Vlaamse Gewest vereiste beroepskwalificaties.

Een Vlaamse beroepsorganisatie of een bevoegde Vlaamse autoriteit kan de Europese Commissie voorstellen voorleggen voor gemeenschappelijke opleidingsproeven overeenkomstig artikel 49ter, lid 3, van de richtlijn.

De bevoegde Vlaamse autoriteit wordt vrijgesteld van de verplichting om in het Vlaamse Gewest gemeenschappelijke opleidingsproeven te organiseren, alsook van de verplichting om automatisch erkenning te verlenen aan beroepsbeoefenaars die geslaagd zijn voor een gemeenschappelijke opleidingsproef als aan een van de volgende voorwaarden is voldaan:

- 1° het beroep in kwestie is in het Vlaamse Gewest niet gereguleerd;
- 2° de inhoud van de gemeenschappelijke opleidingsproef beperkt in onvoldoende mate ernstige risico's voor de volksgezondheid of de veiligheid van de afnemers van de diensten die in het Vlaamse Gewest van belang zijn;
- 3° de inhoud van de gemeenschappelijke opleidingsproef zou de toegang tot het beroep aanzienlijk minder aantrekkelijk maken in vergelijking met de eisen die gelden in het Vlaamse Gewest.

Afdeling 4. Gemeenschappelijke bepalingen over vestiging

Art. 32. §1. Als de bevoegde Vlaamse autoriteiten conform dit hoofdstuk over de aanvraag tot uitoefening van het gereguleerde beroep in kwestie beslissen, kunnen ze de documenten, vermeld in paragraaf 6, eisen.

De documenten, vermeld in paragraaf 6, 4°, 5° en 6°, mogen niet ouder dan drie maanden zijn als ze voorgelegd worden.

De bevoegde Vlaamse autoriteiten zorgen ervoor dat de inhoud van de verstrekte informatie geheim blijft.

§2. In geval van gegronde twijfel kan de bevoegde Vlaamse autoriteit de bevoegde autoriteiten van een andere lidstaat vragen om de echtheid te bevestigen van de in die andere lidstaat afgegeven getuigschriften en opleidingstitels.

§3. In geval van gegronde twijfel, als de opleidingstitel is afgegeven door een bevoegde autoriteit in een andere lidstaat en een opleiding omvat die geheel of gedeeltelijk is gevolgd in een rechtmatig op het grondgebied van nog een andere lidstaat gevestigde instelling, mag de bevoegde Vlaamse autoriteit bij de bevoegde autoriteit in de lidstaat waar het diploma vandaan komt, nagaan of:

- 1° de opleidingscyclus aan de instelling die de opleiding heeft verzorgd, officieel is gecertificeerd door de onderwijsinstelling die gevestigd is in de lidstaat vanwaar het diploma afkomstig is;
- 2° de opleidingstitel dezelfde is als de titel die zou zijn verleend als de opleiding in haar geheel was gevolgd in de lidstaat vanwaar het diploma afkomstig is;
- 3° de opleidingstitel dezelfde beroepsrechten verleent op het grondgebied van de lidstaat vanwaar het diploma afkomstig is.

§4. In geval van gegronde twijfel kan de bevoegde Vlaamse autoriteit de bevoegde autoriteiten van een lidstaat verzoeken om te bevestigen dat de aanvrager geen tijdelijk of permanent verbod heeft tot beroepsuitoefening als gevolg van ernstige beroepsfouten of strafrechtelijke veroordelingen die betrekking hebben op de uitoefening van een van zijn beroepsactiviteiten.

§5. Als de bevoegde Vlaamse autoriteit eist dat de aanvragers die hun beroepskwalificaties in het Vlaamse Gewest hebben verkregen voor de toegang tot of de uitoefening van een gereglementeerd beroep, een eed of gelofte afleggen en als de formule van die eed of gelofte niet door onderdanen van de andere lidstaten kan worden gebruikt, ziet ze erop toe dat de betrokkenen een passende gelijkwaardige formule kunnen gebruiken.

§6. Conform paragraaf 1 kunnen de volgende documenten worden opgevraagd:

- 1° een nationaliteitsbewijs;
- 2° een kopie van de bekwaamheidsattesten of van de opleidingstitel die toegang verleent tot het beroep in kwestie plus eventueel een bewijs van beroepservaring van de persoon in kwestie. De bevoegde Vlaamse autoriteiten kunnen van de aanvrager eisen dat hij informatie over zijn opleiding verstrekt als dat noodzakelijk is om vast te stellen of er eventuele wezenlijke verschillen met de vereiste opleiding in het Vlaamse Gewest bestaan als vermeld in artikel 25. Als de aanvrager die informatie niet kan verstrekken, richt de bevoegde Vlaamse autoriteit zich tot het contactpunt, de bevoegde autoriteit of iedere andere relevante instelling van de lidstaat van oorsprong;
- 3° in het geval, vermeld in artikel 26, een verklaring over de aard en de duur van de werkzaamheden, afgegeven door de bevoegde autoriteit of instelling in de lidstaat van oorsprong of herkomst van de betrokkene;
- 4° een bevoegde Vlaamse autoriteit die de toegang tot een gereglementeerd beroep afhankelijk maakt van de indiening van bewijzen dat de betrokkene van goed zedelijk gedrag is of nooit failliet is gegaan, of die de uitoefening van zo een beroep in geval van ernstige beroepsfouten of strafrechtelijke inbreuken tijdelijk of permanent verbiedt, aanvaardt voor onderdanen van de lidstaten die het beroep in het Vlaamse Gewest willen uitoefenen, als genoegzaam bewijs documenten die afgegeven zijn door de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van oorsprong of herkomst van de betrokkene, waaruit blijkt dat aan die voorwaarden is voldaan;
- 5° als de bevoegde Vlaamse autoriteit voor de toegang tot een gereglementeerd beroep van aanvragers die hun beroepskwalificaties in het Vlaamse Gewest hebben verkregen, een document over de geestelijke of lichamelijke gezondheid van de aanvrager eist, aanvaardt ze als genoegzaam bewijs het document dat in de lidstaat van oorsprong wordt geëist. Als de lidstaat van oorsprong dergelijke documenten niet eist, aanvaardt de bevoegde Vlaamse autoriteit een getuigschrift dat afgegeven is door een bevoegde autoriteit van die lidstaat;
- 6° als de bevoegde Vlaamse autoriteit voor de toegang tot een gereglementeerd beroep van aanvragers die hun beroepskwalificaties in het Vlaamse Gewest hebben verkregen, een van de volgende bewijzen eist, aanvaardt ze als genoegzaam bewijs een getuigschrift ter zake dat afgegeven is door de banken en verzekeringsmaatschappijen van een andere lidstaat:
 - a) een bewijs van de financiële draagkracht van de aanvrager;
 - b) een bewijs dat de aanvrager is verzekerd tegen de financiële risico's die verband houden met de beroepsaansprakelijkheid volgens de wettelijke voorschriften voor de voorwaarden en de omvang van die garantie, die van toepassing zijn in het Vlaamse Gewest;
- 7° als de bevoegde Vlaamse autoriteit dat ook eist van aanvragers die hun beroepskwalificaties in het Vlaamse Gewest hebben verkregen, een attest waarin wordt bevestigd dat er geen tijdelijk of definitief verbod op beroepsuitoefening dan wel geen strafrechtelijke veroordeling is.

Als de documenten, vermeld in het eerste lid, 4°, niet door de in de lidstaat van oorsprong of herkomst bevoegde autoriteiten worden afgegeven, worden ze vervangen door een verklaring onder ede of, in de lidstaten waar de eed niet bestaat, door een plechtige verklaring die door de betrokkene wordt afgelegd tegenover een bevoegde gerechtelijke of overheidsautoriteit of eventueel tegenover een notaris of een bevoegde beroepsvereniging in de lidstaat van oorsprong of herkomst, die een

attest verstrekt waaruit blijkt dat de verklaring onder ede is afgelegd of dat een plechtige verklaring is afgelegd.

§7. Met betrekking tot de documenten, vermeld in paragraaf 6, 4° en 5°, geeft de bevoegde Vlaamse autoriteit de gevraagde documenten binnen twee maanden aan de bevoegde autoriteit van een andere lidstaat.

Art. 33. De bevoegde Vlaamse autoriteit bevestigt binnen een maand de ontvangst van het dossier van de aanvrager en deelt in voorkomend geval mee welke documenten ontbreken.

De procedure voor de behandeling van een aanvraag om een gereguleerd beroep te mogen uitoefenen, wordt uiterlijk drie maanden na de indiening van het volledige dossier van de aanvrager door een met redenen omkleed besluit van de bevoegde Vlaamse autoriteit afgesloten. Die uiterste datum kan echter met één maand worden verlengd voor de beroepen die onder afdeling 1 en 2 vallen.

Hoofdstuk 4. Wijze van uitoefening van het beroep

Art. 34. §1. De beroepsbeoefenaars die een erkenning van hun beroepskwalificaties hebben verkregen, beschikken over de talenkennis die voor de uitoefening van hun beroep in het Vlaamse Gewest vereist is.

§2. De controles die tot doel hebben de talenkennis, vermeld in paragraaf 1, na te gaan, zijn beperkt tot de kennis van één officiële Belgische landstaal.

§3. De controles die erop gericht zijn de talenkennis, vermeld in paragraaf 1, na te gaan, mogen worden opgelegd als er ernstige en concrete twijfel over bestaat of de beroepsbeoefenaar over voldoende talenkennis beschikt voor de beroeps werkzaamheden die hij wil uitoefenen.

Er mogen alleen controles worden uitgevoerd na de afgifte van een Europese beroepskaart conform artikel 11 of, in voorkomend geval, na de erkenning van een beroepskwalificatie, of als het uit te oefenen beroep implicaties heeft voor de veiligheid van de patiënt.

§4. De bevoegde Vlaamse autoriteit die de controle uitvoert, verzekert zich ervan dat die evenredig is met de uit te oefenen activiteit.

Art. 35. Onverminderd artikel 18 ziet de bevoegde Vlaamse autoriteit erop toe dat de betrokkenen het recht hebben gebruik te maken van academische titels die hun verleend zijn in de lidstaat van oorsprong, en eventueel van de afkorting daarvan, in de taal van de lidstaat van herkomst. De bevoegde Vlaamse autoriteit kan voorschrijven dat die titel wordt gevolgd door de naam en de plaats van de instelling of van de examencommissie die de titel heeft verleend. Als een academische titel van de lidstaat van oorsprong in het Vlaamse Gewest kan worden verward met een titel waarvoor in het Vlaamse Gewest een aanvullende opleiding is vereist die de begunstigde niet heeft gevolgd, kan de bevoegde Vlaamse autoriteit voorschrijven dat de begunstigde een academische titel van de lidstaat van oorsprong voert in een door haar aangegeven passende vorm.

Art. 36. §1. Als voor de toegang tot een gereguleerd beroep in het Vlaamse Gewest een beroepsstage moet worden volbracht, erkent de bevoegde Vlaamse autoriteit, als ze een verzoek tot toelating van de uitoefening van het gereguleerde beroep in overweging neemt, beroepsstages die in een andere lidstaat gevolgd zijn, als de stage in overeenstemming is met de richtsnoeren, vermeld in paragraaf 2, en houdt ze rekening met een in een derde land gevolgde beroepsstage.

De duur van het deel van de beroepsstage die in het buitenland mag worden gevolgd, mag tot een redelijke periode beperkt worden.

§2. De erkenning van de beroepsstage komt niet in de plaats van het afleggen van een eventuele voor de toegang tot het beroep in kwestie vereiste proef.

De bevoegde Vlaamse autoriteiten publiceren richtsnoeren voor de organisatie en de erkenning van beroepsstages die in een andere lidstaat of in een derde land worden gevolgd, namelijk over de rol van de supervisor van de beroepsstage.

Hoofdstuk 5. Administratieve samenwerking

Art. 37. §1. De bevoegde Vlaamse autoriteiten werken nauw samen met de bevoegde autoriteiten van de andere lidstaten bij de toepassing van de richtlijn. Ze zien toe op de vertrouwelijkheid van de uitgewisselde informatie.

§2. De bevoegde Vlaamse autoriteiten wisselen informatie uit met de bevoegde autoriteiten van de andere lidstaten over tuchtrechtelijke maatregelen of strafrechtelijke sancties die genomen zijn, en over alle andere specifieke ernstige feiten die van invloed kunnen zijn op de uitoefening van werkzaamheden in het kader van de richtlijn, conform de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens en de wet van 24 augustus 2005 tot omzetting van verschillende bepalingen van de richtlijn financiële diensten op afstand en van de richtlijn privacy elektronische communicatie.

Op verzoek van de bevoegde autoriteiten van de ontvangende lidstaat gaan de bevoegde Vlaamse autoriteiten de juistheid van de feiten, vermeld in het eerste lid, na, bepalen ze de aard en de omvang van het in te stellen onderzoek en brengen ze de bevoegde autoriteiten van de ontvangende lidstaat op de hoogte van de consequenties die ze trekken ten aanzien van de verstrekte informatie.

§3. Voor de toepassing van paragraaf 1 en 2 gebruiken de bevoegde Vlaamse autoriteiten het IMI.

Art. 38. De Vlaamse bevoegde autoriteiten brengen de bevoegde autoriteiten van alle andere lidstaten op de hoogte van beroepsbeoefenaars die van een Vlaamse of federale overheid of rechtbank een beperking of verbod, ook tijdelijk, gekregen hebben op de uitoefening van de volgende beroepsactiviteiten of een gedeelte daarvan:

- 1° beroepsbeoefenaars die activiteiten met implicaties voor de veiligheid van patiënten uitoefenen, als de beroepsbeoefenaars een beroep uitoefenen dat in die lidstaat gereguleerd is;
- 2° beroepsbeoefenaars die activiteiten uitoefenen in verband met de opvoeding van minderjarigen, ook in de kinderopvang en het voor- en vroegschoolse onderwijs, als de beroepsbeoefenaars een beroep uitoefenen dat in die lidstaat gereguleerd is.

De bevoegde Vlaamse autoriteit verstuurt de informatie, vermeld in het eerste lid, met een waarschuwing via het IMI binnen drie dagen na het nemen van het besluit dat de betrokken beroepsbeoefenaar een verbod of beperking op de uitoefening van de beroepsactiviteit of een gedeelte daarvan oplegt. Die informatie blijft beperkt tot de volgende elementen:

- 1° de identiteit van de beroepsbeoefenaar;
- 2° het betreffende beroep;
- 3° de informatie over de nationale autoriteit of rechtbank die het besluit tot beperking of verbod heeft genomen;
- 4° de reikwijdte van de beperking of het verbod;
- 5° de periode waarin de beperking of het verbod van kracht is.

De bevoegde Vlaamse autoriteit brengt de bevoegde autoriteiten van alle andere lidstaten binnen drie dagen nadat de rechtbank het besluit heeft genomen, met een waarschuwing via het IMI, op de hoogte van de identiteit van beroepsbeoefenaars die krachtens de richtlijn een aanvraag tot erkenning van een kwalificatie hebben ingediend en die daarna in dat verband door een rechtbank schuldig zijn bevonden aan het gebruik van valse opleidingstitels.

De verwerking van persoonsgegevens met het oog op de uitwisseling van informatie, vermeld in het eerste en het derde lid, vindt plaats conform de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens en de wet van 24 augustus 2005 tot omzetting van verschillende bepalingen van de richtlijn financiële diensten op afstand en van de richtlijn privacy elektronische communicatie.

De bevoegde Vlaamse autoriteit die de informatie conform het eerste lid heeft bezorgd, brengt de bevoegde autoriteiten van de andere lidstaten onmiddellijk op de hoogte van de einddatum van het verbod of de beperking, alsook van elke latere wijziging ervan.

De beroepsbeoefenaars over wie een waarschuwing naar de andere lidstaten wordt verzonden, worden op hetzelfde ogenblik als de waarschuwing zelf schriftelijk op de hoogte gebracht van het waarschuwingsbesluit. Ze kunnen tegen die beslissing beroep aantekenen bij de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg of een verzoek tot rectificatie van de beslissing indienen, en ze hebben toegang tot rechtsmiddelen met betrekking tot alle schade die door een onjuiste waarschuwing van de andere lidstaten is toegebracht.

Gegevens met betrekking tot waarschuwingen mogen worden verwerkt zolang ze van kracht zijn. Waarschuwingen worden gewist binnen drie dagen nadat het besluit tot intrekking is genomen of zodra het verbod of de beperking, vermeld in het eerste lid, afloopt.

Art. 39. §1. De bevoegde Vlaamse autoriteit zorgt ervoor dat alle vereisten, procedures en formaliteiten voor de aangelegenheden die onder dit decreet vallen, eenvoudig, op afstand en met elektronische middelen kunnen worden afgewikkeld.

De verplichting, vermeld in het eerste lid, belet de bevoegde Vlaamse autoriteit niet om in een latere fase eensluidend verklaarde afschriften te vragen als ze gegronde twijfels heeft en als dat strikt noodzakelijk is.

§2. Paragraaf 1 is niet van toepassing op het uitvoeren van een aanpassingsstage of een proeve van bekwaamheid.

De proceduretermijnen, vermeld in artikel 18, §4, en artikel 33, beginnen te lopen op het moment waarop een burger een aanvraag of eventuele ontbrekende documenten bij de bevoegde Vlaamse overheid indient. Een verzoek om eensluidend verklaarde afschriften als vermeld in paragraaf 1, wordt niet als een verzoek om ontbrekende documenten beschouwd.

Art. 40. De Vlaamse Regering kan de bijlagen bij dit decreet wijzigen om ze in overeenstemming te brengen met toekomstige aanpassingen van de Europese regelgeving.

Hoofdstuk 6. Wijziging van de artikelen 3, 4 en 6 van de programmawet van 10 februari 1998 tot bevordering van het zelfstandig ondernemerschap en van artikel 3 van de wet van 26 juni 2002 betreffende de oprichting van de Vestigingsraad

Art. 41. In artikel 3, eerste lid, van de programmawet van 10 februari 1998 tot bevordering van het zelfstandig ondernemerschap, gewijzigd bij de wet van 11 mei 2003 en de wet van 22 december 2003, worden de woorden “de Hoge Raad voor de Zelfstandigen en de Kleine en Middelgrote Ondernemingen” telkens vervangen door de woorden “de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen”.

Art. 42. In artikel 4, §1, tweede lid, en artikel 6 van dezelfde wet, vervangen bij de wet van 11 mei 2003, worden de woorden “de Hoge Raad voor de Zelfstandigen en de Kleine en Middelgrote Ondernemingen” telkens vervangen door de woorden “de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen”.

Art. 43. In artikel 3, §1, eerste lid, van de wet van 26 juni 2002 betreffende de oprichting van de Vestigingsraad, gewijzigd bij de wet van 11 mei 2003, worden de woorden “de Hoge Raad voor de Zelfstandigen en de Kleine en Middelgrote Ondernemingen” vervangen door de woorden “de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen”.

Hoofdstuk 7. Slotbepalingen

Art. 44. In het decreet van 12 juli 2013 betreffende het onroerend erfgoed, het laatst gewijzigd bij het decreet van 15 juli 2016, worden artikel 3.4.3, artikel 3.5.3 en artikel 3.6.3 opgeheven.

Art. 45. De wet van 12 februari 2008 tot instelling van een nieuw algemeen kader voor de erkenning van EG-beroepskwalificaties wordt opgeheven.

Art. 46. Dit decreet heeft uitwerking met ingang van 18 januari 2016, met uitzondering van artikel 41, 42 en 43, die uitwerking hebben met ingang van 1 januari 2017.

BIJLAGEN
bij het ontwerp van decreet
tot gedeeltelijke omzetting van richtlijn 2005/36/EG
van het Europees Parlement en de Raad van 7 september 2005
betreffende de erkenning van beroepskwalificaties

BIJLAGE 1

Lijst van beroepsverenigingen of -organisatiesIERLAND ⁽¹⁾

1. The Institute of Chartered Accountants in Ireland ⁽²⁾
2. The Institute of Certified Public Accountants in Ireland ⁽²⁾
3. The Association of Certified Accountants ⁽²⁾
4. Institution of Engineers of Ireland
5. Irish Planning Institute

VERENIGD KONINKRIJK

1. Institute of Chartered Accountants in England and Wales
2. Institute of Chartered Accountants of Scotland
3. Institute of Chartered Accountants in Ireland
4. Chartered Association of Certified Accountants
5. Chartered Institute of Loss Adjusters
6. Chartered Institute of Management Accountants
7. Institute of Chartered Secretaries and Administrators
8. Chartered Insurance Institute
9. Institute of Actuaries
10. Faculty of Actuaries
11. Chartered Institute of Bankers
12. Institute of Bankers in Scotland
13. Royal Institution of Chartered Surveyors
14. Royal Town Planning Institute
15. Chartered Society of Physiotherapy
16. Royal Society of Chemistry
17. British Psychological Society
18. Library Association
19. Institute of Chartered Foresters
20. Chartered Institute of Building
21. Engineering Council
22. Institute of Energy
23. Institution of Structural Engineers
24. Institution of Civil Engineers
25. Institution of Mining Engineers
26. Institution of Mining and Metallurgy

(1) Ierse onderdanen zijn eveneens lid van de volgende verenigingen of organisaties in het Verenigd Koninkrijk:
 Institute of Chartered Accountants in England and Wales
 Institute of Chartered Accountants of Scotland
 Institute of Actuaries
 Faculty of Actuaries
 The Chartered Institute of Management Accountants
 Institute of Chartered Secretaries and Administrators
 Royal Town Planning Institute
 Royal Institution of Chartered Surveyors
 Chartered Institute of Building.

(2) Uitsluitend voor de controle van rekeningen.

27. Institution of Electrical Engineers
 28. Institution of Gas Engineers
 29. Institution of Mechanical Engineers
 30. Institution of Chemical Engineers
 31. Institution of Production Engineers
 32. Institution of Marine Engineers
 33. Royal Institution of Naval Architects
 34. Royal Aeronautical Society
 35. Institute of Metals
 36. Chartered Institution of Building Services Engineers
 37. Institute of Measurement and Control
 38. British Computer Society
-

BIJLAGE 2

Werzaamheden die verband houden met de beroepserveringscategorieën

Lijst I

Klassen die vallen onder Richtlijn 64/427/EEG, zoals gewijzigd bij Richtlijn 69/77/EEG, en onder de Richtlijnen 68/366/EEG en 82/489/EEG

I

Richtlijn 64/427/EEG

(Liberaliseringsrichtlijn: 64/429/EEG)

NICE-nomenclatuur (overeenkomend met ISIC-klasse 23-40)

Klasse	23	Textielnijverheid
	232	Verwerking van textielstoffen op machines ter bewerking van wol
	233	Verwerking van textielstoffen op machines ter bewerking van katoen
	234	Verwerking van textielstoffen op machines ter bewerking van zijde
	235	Verwerking van textielstoffen op machines ter bewerking van linnen en hennep
	236	Verwerking van andere textielvezels (jute en harde vezels), touwfabrieken
	237	Tricot- en kousenindustrie
	238	Textielveredeling
	239	Overige textielnijverheid
Klasse	24	Vervaardiging van schoenen, kleding, beddengoed, matrassen e.d.
	241	Schoenindustrie (met uitzondering van rubber- en houten schoenen)
	242	Schoenmakerijen en -reparatiebedrijven
	243	Vervaardiging van kleding en huishoudgoederen (met uitzondering van bontkleding)
	244	Bedden- en matrassenmakerijen en dekenstikkerijen
	245	Pelsbereiderijen en bontwerkerijen
Klasse	25	Verwerking van hout en kurk (met uitzondering van de vervaardiging van houten meubelen)
	251	Zagerijen, schaverijen
	252	Fabrieken van houten halffabrikaten
	253	Timmer- en parketvloerenfabrieken (seriefabricage)
	254	Hout-emballagefabrieken
	255	Vervaardiging van andere houtwaren (behalve meubels)
	259	Riet-, stro-, kurk- en borstelwarenfabrieken
Klasse	26	260 Meubelfabrieken en meubelmakersbedrijven (geen rieten of stalen meubelen)

Klasse	27	Vervaardiging van papier en papierwaren
	271	Houtslip- en cellulosefabrieken; papier- en kartonfabrieken
	272	Papierwaren- en kartonnagefabrieken (vervaardiging van artikelen uit papierstof, papier en karton)
Klasse	28	280 Grafische nijverheid, uitgeverijen
Klasse	29	Vervaardiging van leder en lederwaren
	291	Leerlooierijen
	292	Lederwarenfabrieken
Ex klasse	30	Rubberfabrieken, asbestfabrieken, kunststofverwerkende industrie, fabrieken van synthetische vezels, zetmeelfabrieken
	301	Rubber- en asbestfabrieken
	302	Kunststofverwerkende industrie
	303	Kunstmatige en synthetische continugaren- en vezelfabrieken
Ex klasse	31	Chemische industrie
	311	Chemische grondstoffenvabrieken; geïntegreerde fabrieken voor de vervaardiging en verwerking van chemische grondstoffen
	312	Gespecialiseerde fabrieken voor de vervaardiging van chemische grondstoffen voor industriële of agrarische toepassing (hieraan moet worden toegevoegd: de vervaardiging van industriële oliën en vetten van plantaardige of dierlijke oorsprong behorende bij groep 312 ISIC)
	313	Gespecialiseerde fabrieken van chemische verbruiksgoederen (wordt hier uitgesloten: de vervaardiging van geneesmiddelen en farmaceutische producten, ex groep 319 ISIC)
Klasse	32	320 Aardolie-industrie
Klasse	33	Verwerking van minerale producten (met uitzondering van metalen)
	331	Baksteen- en dakpannenfabrieken e.d.
	332	Glas- en glaswarenfabrieken
	333	Aardewerkfabrieken, vuurvast-materiaalfabrieken
	334	Cement-, kalk- en gipsfabrieken
	335	Bouwelementen- en -platenfabrieken e.d.
	339	Bewerking van natuursteen en van overige niet-metalen mineralen

Klasse	34	Vervaardiging en eerste bewerking van ferro- en non-ferrometalen
	341	IJzer- en staalindustrie (volgens EGKS-Verdrag met inbegrip van cokesovens verbonden aan hoogovens)
	342	Stalen-buizenfabrieken
	343	Trekkerijen en koudwalserijen
	344	Vervaardiging en bewerking van non-ferrometalen
	345	Gieterijen (ijzer-, staal en non-ferrometalen)
Klasse	35	Vervaardiging van producten uit metaal (met uitzondering van machines en transportmiddelen)
	351	Smederijen (excl. kettingfabrieken, gereedschapsfabrieken en ambachtelijke smeden); vervaardiging van zwaar pers- en stampwerk
	352	Fabrieken van licht pers- en stampwerk, façondraaiwerk, sintermetaal, oppervlaktebewerking van metaal
	353	Constructiewerkplaatsen (vervaardiging en montage ter plaatse)
	354	Ketel- en reservoirbouw
	355	Gereedschappen-, ijzer-, staal- en andere metaalwaren-fabrieken
	359	Gereedschapsslijperijen, dorpssmederijen en lasinrichtingen
Klasse	36	Machinebouw
	361	Landbouwmachine- en -tractorenfabrieken
	362	Kantoormachinefabrieken
	363	Metaalbewerkingsmachinefabrieken, vervaardiging van mechanische hand- en machinegereedschappen
	364	Textielmachine- en onderdelenfabrieken, naaimachinefabrieken
	365	Fabrieken van machines en apparaten voor de voedings- en genotmiddelenindustrie, de chemische en verwante industrieën
	366	Fabrieken van machines en installaties voor de mijnbouw, de metallurgische industrie en de bouwnijverheid; hijs- en hefwerktuigenfabrieken
	367	Fabrieken van tandwielen, lagers en andere overbrengingsmechanismen
	368	Overige fabrieken van machines voor bepaalde bedrijfstakken
	369	Overige machinebouw

Klasse	37	Elektrotechnische industrie
	371	Elektrische draad- en kabelfabrieken
	372	Fabrieken van elektromotoren, -generatoren en -transformatoren en van schakel- en installatiemateriaal
	373	Fabrieken van elektrische apparaten en toestellen voor industriële toepassing
	374	Telecommunicatie- en signaalapparatenfabrieken; fabrieken van elektrische meetinstrumenten en medische apparaten
	375	Fabrieken van elektronische apparaten, van radio- en televisietoestellen en van elektroakoestische apparaten
	376	Fabrieken van huishoudelijke elektrische apparaten
	377	Gloeilampen-, buizen- en verlichtingsartikelenfabrieken
	378	Accumulatoren- en batterijfabrieken
	379	Reparatie, montage en technische installatie van elektrotechnische producten
Ex klasse	38	Transportmiddelenindustrie
	383	Automobiellbouw; auto-onderdelenfabrieken
	384	Auto- en (motor)rijwielreparatiebedrijven
	385	Rijwiel- en motorrijwielabrieken; fabrieken van rijwiel- en motorrijwielonderdelen
	389	Overige transportmiddelenindustrie
Klasse	39	Fijnmechanische en optische industrie; nijverheidsbedrijven niet elders genoemd
	391	Fijnmechanische industrie
	392	Medische- en orthopedische-artikelenabrieken (met uitzondering van fabrieken van orthopedisch schoeisel)
	393	Optische-artikelenabrieken; foto- en filmapparatenabrieken
	394	Klokken- en uurwerkabrieken en -reparatiebedrijven
	395	Goud- en zilvermederijen; diamantnijverheid
	396	Muziekinstrumentenabrieken en -reparatiebedrijven
	397	Speelgoed- en sportartikelenabrieken
	399	Overige nijverheidsbedrijven

Klasse	40	Bouwnijverheid
	400	Algemene bouwnijverheid (zonder bepaalde specialisatie), slopersbedrijven
	401	Burgerlijke en utiliteitsbouw (bouw van woningen en andere gebouwen)
	402	Water-, spoor- en wegenbouw; cultuurtechnische werken
	403	Installatiebedrijven
	404	Bouwbedrijven voor de afwerking van gebouwen

2

*Richtlijn 68/366/EEG**(Liberaliseringsrichtlijn: 68/365/EEG)**NICE-nomenclatuur*

Klasse	20A	200 Vervaardiging van dierlijke en plantaardige oliën en vetten
	20B	Voedingsmiddelennijverheid
	201	Slachterijen en vervaardiging van vleeswaren en vleesconserven
	202	Zuivel- en melkproductenfabrieken
	203	Groente- en fruitverwerkende industrie
	204	Visbewerkingsinrichtingen
	205	Maalbedrijven, meelfabrieken, pellerijen
	206	Brood-, beschuit-, banket-, koek- en biscuitfabrieken
	207	Suikerfabrieken en -raffinaderijen
	208	Cacao-, chocolade- en suikerwerkfabrieken
	209	Overige voedingsmiddelenfabrieken
Klasse	21	Vervaardiging van dranken
	211	Ethylalcohol- (fermentatieproduct) fabrieken, gistfabrieken, branderijen en distilleerderijen
	212	Vervaardiging van wijnen en van moutvrije, alcoholische dranken
	213	Bierbrouwerijen en mouterijen
	214	Vervaardiging van mineraalwater en alcoholvrije dranken
Ex 30		Vervaardiging van rubber, plastische materialen, kunst- en synthetische vezels en zetmeelproducten
	304	Vervaardiging van zetmeelproducten

*Richtlijn 82/489/EEG ISIC-
nomenclatuur*

Ex 855 Kapsalons (met uitzondering van de werkzaamheden van de pedicure en opleidingsinstituten voor schoonheidsspecialist)

Lijst II

Klassen die vallen onder de Richtlijnen 75/368/EEG, 75/369/EEG en 82/470/EEG

I

*Richtlijn 75/368/EEG (activiteiten bedoeld in artikel 5, lid 1) ISIC-
nomenclatuur*

- Ex 04 Visserij
- 043 Visserij op de binnenwateren
- Ex 38 Vervaardiging van transportmaterieel
- 381 Scheepsbouw en herstelling van schepen
- 382 Vervaardiging van spoorwegmaterieel
- 386 Vliegtuigbouw (met inbegrip van de bouw van ruimtevaartmaterieel)
- Ex 71 Hulpdiensten van het vervoer en andere diensten dan vervoer vallende onder de volgende groepen
- Ex 711 Exploitatie van slaap- en restauratiewagens; onderhoud van spoorwegmaterieel in de reparatiewerkplaatsen; schoonmaken van de wagons
- Ex 712 Onderhoud van materieel voor stads-, voorstads- en interlokaal vervoer van personen
- Ex 713 Onderhoud van ander materieel voor personenvervoer over de weg (zoals auto's, autobussen en taxi's)
- Ex 714 Exploitatie en onderhoud van kunstwerken ten behoeve van het wegvervoer (zoals wegen, tunnels en bruggen met tolheffing, autobusstations, parkings, autobusgarages en tramremises)
- Ex 716 Hulpdiensten van de binnenvaart (zoals exploitatie en onderhoud van waterwegen, havens en andere kunstwerken voor de binnenvaart; slepen en loodsen in havens, betonning, lossen en laden van schepen en andere overeenkomstige werkzaamheden, zoals berging van schepen, jagen, exploitatie van botenloodsen)
- 73 Communicatiediensten: posten en telecommunicatie

- Ex 85 Persoonlijke diensten
- 854 Wasserijen, stomerijen en ververijen
- Ex 856 Fotostudio's: portretfotografie en fotografie voor handelsdoeleinden, met uitzondering van persfotografie
- Ex 859 Persoonlijke diensten, niet elders ingedeeld (alleen onderhoud en schoonhouden van gebouwen of lokalen)

2

Richtlijn 75/369/EEG (artikel 6: indien de werkzaamheid als een industriële of ambachtelijke activiteit wordt beschouwd)

ISIC-nomenclatuur

Ambulante uitoefening van de volgende werkzaamheden:

- a) de koop en verkoop
- van goederen door venters en colporteurs (ex groep 612 ISIC);
 - van goederen op overdekte markten anders dan in vaste inrichtingen en op niet-overdekte markten;
- b) de werkzaamheden waarvoor reeds aangenomen overgangsmaatregelen gelden, doch waarin de ambulante vorm van deze werkzaamheden uitdrukkelijk wordt uitgesloten of niet wordt vermeld.

3

Richtlijn 82/470/EEG (artikel 6, leden 1 en 3)

Groepen 718 en 720 van de ISIC-nomenclatuur

De bedoelde werkzaamheden bestaan met name in:

- het organiseren, aanbieden en verkopen, tegen een forfaitair bedrag of tegen provisie, van de afzonderlijke of gecoördineerde elementen van een reis of verblijf (vervoer, logies, voeding, excursie enz.), ongeacht de reden van de reis of het verblijf (artikel 2, punt B, onder a));
- het als tussenpersoon optreden tussen ondernemers van de verschillende taken van vervoer en personen die goederen verzenden of zich goederen laten toezenden, en het verrichten van verschillende daarmee samenhangende werkzaamheden door:
 - aa) het sluiten, voor rekening van opdrachtgevers, van de overeenkomsten met de vervoerondernemers;
 - bb) het kiezen van de tak van vervoer, de onderneming en de route die voor de opdrachtgever het voordeligst worden geacht;
 - cc) de technische voorbereiding van het vervoer (bijvoorbeeld de voor het vervoer noodzakelijke verpakking); het verrichten van diverse bijkomende werkzaamheden tijdens het vervoer (bijvoorbeeld het voorzien van koelwagens met ijs);
 - dd) het vervullen van de aan het vervoer verbonden formaliteiten zoals het invullen van de vrachtbrieven, het groeperen en splitsen van zendingen;
 - ee) het coördineren van de verschillende gedeelten van een transport middels het toezicht op de doorvoer, de wederverzending, de overlading en diverse eindverrichtingen;
 - ff) het bezorgen van respectievelijk vracht aan de vervoerondernemers en vervoergelegenheid aan personen die goederen verzenden of zich goederen laten toezenden:
 - het berekenen van de vervoerkosten, het nazien van de afrekening;
 - het uit naam en voor rekening van een reder of een ondernemer van transporten over zee permanent of incidenteel verrichten van bepaalde formaliteiten (bij havenautoriteiten, scheepsleveranciers enz.).

[werkzaamheden in artikel 2, punt A, onder a), b) of d)]

Lijst III

Richtlijnen 64/222/EEG, 68/364/EEG, 68/368/EEG, 75/368/EEG,
75/369/EEG, 70/523/EEG en 82/470/EEG

1

Richtlijn 64/222/EEG

(*Liberaliseringsrichtlijnen: 64/223/EEG en 64/224/EEG*)

1. Niet in loondienst verrichte werkzaamheden welke onder de groothandel ressorteren, met uitzondering van die welke ressorteren onder de groothandel in geneesmiddelen en farmaceutische producten, in giftige producten en ziekte-verwekkende agentia en in steenkool (groep ex 611).
2. Werkzaamheden van de tussenpersoon die op grond van een of meer opdrachten belast is met het inleiden of afsluiten van handelstransacties op naam en voor rekening van derden.
3. Werkzaamheden van de tussenpersoon die, zonder hiermede blijvend belast te zijn, personen die rechtstreeks contracten willen afsluiten met elkaar in contact brengt, of de handelstransacties inleidt, dan wel bij de afsluiting daarvan zijn diensten verleent.
4. Werkzaamheden van de tussenpersoon die op eigen naam voor rekening van derden handelstransacties afsluit.
5. Werkzaamheden van de tussenpersoon die voor rekening van derden groot-handelsveilingen houdt.
6. Werkzaamheden van de tussenpersoon die van huis tot huis bestellingen opneemt.
7. Het beroepshalve verrichten van diensten door een tussenpersoon in loondienst van een of meer ondernemingen op het gebied van handel, industrie of ambacht.

2

Richtlijn 68/364/EEG

(*Liberaliseringsrichtlijn: 68/363/EEG*)

Ex groep ISIC 612: Kleinhandel

Uitgesloten werkzaamheden:

012	Verhuur van landbouwmachines
640	Onroerende goederen, verhuur
713	Verhuur van automobielen, rijtuigen en paarden
718	Verhuur van spoorwegrijtuigen en -wagons
839	Verhuur van machines voor handelsfirma's
841	Plaatsbespreking voor bioscopen en verhuur van films
842	Plaatsbespreking voor theaters en verhuur van theateruitrusting
843	Verhuur van boten, verhuur van rijwielen, verhuur van automaten
853	Verhuur van gemeubileerde kamers
854	Verhuur van gewassen linnengoed
859	Verhuur van kleding

*Richtlijn 68/368/EEG**(Liberaliseringsrichtlijn: 68/367/EEG)**ISIC-nomenclatuur*

Ex klasse 85 ISIC

1. Restaurants en slijterijen (groep 852 ISIC).
2. Hotels, pensions en dergelijke inrichtingen, kampeerterreinen (groep 853 ISIC).

4

*Richtlijn 75/368/EEG (artikel 7)**Alle activiteiten in de bijlage bij Richtlijn 75/368/EEG, behalve de activiteiten in artikel 5, lid 1, van die richtlijn (lijst II, punt 1, van deze bijlage).**ISIC-nomenclatuur*

- Ex 62 Banken en andere financiële instellingen
- Ex 620 Octrooimakelaars en ondernemingen die zich bezighouden met de uitkering van vergoedingen uit licenties
- Ex 71 Vervoer
- Ex 713 Reizigersvervoer over de weg, met uitzondering van vervoer met motorvoertuigen
- Ex 719 Exploitatie van leidingen bestemd voor het vervoer van vloeibare koolwaterstoffen en andere vloeibare chemische stoffen
- Ex 82 Diensten tot nut van het algemeen
- 827 Bibliotheken, musea, plantentuinen en dierentuinen
- Ex 84 Recreatie
- 843 Diensten op recreatief gebied, niet elders ingedeeld:
- sportactiviteiten (sportterreinen, organisatie van sportieve ontmoetingen enz.), met uitzondering van de werkzaamheden van sportleraren;
 - spelen (renstallen, speelterreinen, renbanen enz.);
 - andere recreatieve activiteiten (circussen, lunaparken en andere amusementsbedrijven enz.)
- Ex 85 Persoonlijke diensten
- Ex 851 Huishoudelijke diensten
- Ex 855 Schoonheidsinstituten en manicure, met uitzondering van de werkzaamheden van de pedicure en opleidingsinstituten voor schoonheidsspecialist en kapper
- Ex 859 Persoonlijke diensten, niet elders ingedeeld, met uitzondering van die van sport- en paramedische masseurs en van berggidsen, als volgt ingedeeld:
- ontsmetting en bestrijding van ongedierte;
 - verhuur van kleding en bewaring van voorwerpen;
 - huwelijksbemiddeling en soortgelijke diensten;
 - waarzeggerij en soortgelijke werkzaamheden;
 - hygiënische diensten en aanverwante werkzaamheden;
 - begrafenisondernemingen en onderhoud van kerkhoven;
 - reisleiders en toeristentolken

Richtlijn 75/369/EEG (artikel 5)

Ambulante uitoefening van de volgende werkzaamheden:

- a) de koop en verkoop van goederen:
 - door venters en colporteurs (ex groep 612 ISIC);
 - op overdekte markten anders dan in vaste inrichtingen en op niet-overdekte markten;
- b) de werkzaamheden waarvoor reeds aangenomen overgangsmaatregelen gelden, doch waarin de ambulante vorm van deze werkzaamheden uitdrukkelijk wordt uitgesloten of niet wordt vermeld.

6

Richtlijn 70/523/EEG

Niet in loondienst verrichte werkzaamheden welke onder de groothandel in steenkool ressorteren en werkzaamheden van tussenpersonen op het gebied van steenkool (ex groep 6112 ISIC).

7

Richtlijn 82/470/EEG (artikel 6, lid 2)

[Activiteiten genoemd in artikel 2, punt A, onder c) of e), punt B, onder b), punten C en D.]

Deze werkzaamheden bestaan met name in:

- het in huur geven van spoorwegwagens of -rijtuigen voor het vervoer van reizigers of goederen;
- het als tussenpersoon optreden bij de aankoop, de verkoop of de verhuur van schepen;
- het voorbereiden van, onderhandelen over en sluiten van overeenkomsten voor het vervoer van emigranten;
- het in entrepots, pakhuizen, meubelopslagplaatsen, koelhuizen, silo's enz., al dan niet onder douanetoezicht, voor rekening van de bewaargever in bewaring nemen van alle voorwerpen en goederen;
- het aan de bewaargever afgeven van een titel voor het in bewaring ontvangen voorwerp of goed;
- het verschaffen van verblijfsruimte, voeder en verkoopruimte voor vee dat hetzij voor de verkoop, hetzij onderweg naar of van de markt in tijdelijke bewaring wordt gegeven;
- het verrichten van de technische controle of expertise van motorrijtuigen;
- het meten, wegen en ijken van goederen.